

DJURGÅRDAREN

Nr 4 1986 * medlemstidning för Djurgårdens IF

Cyklistens vardag. Träning för nya framgångar 1987. Mats Andersson tv och Per Edgren.

**WALTIN
TILLBAKA
PÅ HOVET**

**MÖT
ERNST-HUGO
JÄREGÅRD**

**TORBJÖRN
NILSSONS
FAVORITLAG**

RÖRSYSTEM

UTFÖR KOMPLETTA
INSTALLATIONER FÖR

- ABONNENTCENTRALER
- INDUSTRI
- FJÄRRVÄRME
- SPRINKLER
- VVS

SOLNA 730 53 00

Officiell tidskrift
för
Djurgårdens Idrottsförening,
Stockholm

Ansvarig utgivare:
Berth Sundin

Chefredaktör:
Olle Larsson, 0390-118 20
Box 7
563 00 Gränna

Redaktionsråd:
Tom Agnblad, 08-788 66 52
Berndt Banfors, 08-65 19 75
Henrik Bromfält, 08-742 92 56
Ralf Gustavsson 08-788 60 00
Olle Larsson, 0390-118 20
Gertrud Olsson 08-48 11 44
Owe Svensson 08-34 81 18

Djurgårdens Idrottsförenings kansli,
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM
Tel 08-11 57 11
(09.00 - 17.00)

Postgiro:
5 69 16-0

Annonser:
Kontaktman: Olle Larsson, 08-31 87 30

Redaktionsrådet vill påpeka att åsikter i artiklar och reportage inte nödvändigtvis, med undantag för ledaren, behöver vara Djurgårdens Idrottsförenings eller dess sektioners officiella uppfattning.

Införda annonsers innehåll och budskap står helt för respektive annonsörs räkning.

UTGIVNINGSPLAN

Nr	Manusstopp	Utkommer omkring
1	15/1	25/2
2	1/4	5/5
3	20/8	1/10
4	20/10	1/12

Adressändring måste göras skriftligt minst 3 veckor i förväg under adress:
Djurgårdens IF, Klocktornet, Stadion,
114 33 STOCKHOLM.

AB Trycksaker, Norrköping

DJURGÅRDAREN

FOTBOLLEN - BESVIKELSER OCH LJUSPUNKTER

Från många håll har sympatyttringar kommit med anledning av att den allsvenska sejouren blev så kortvarig. Likaså har väldigt många uttryckt sin besvikelse över misslyckandet. Efter fyra år i div 2 var det meningen att nu skulle följa flera år i högsta societén. Varför gick det som det gick? Meningarna går i sär och det torde finnas många förklaringar. Att Björn Westerberg nu lämnar Djurgården är naturligt eftersom den ytterst ansvarige för laget måste ha allas förtroende. Detta förtroende urholkas efter hand. Till slut fanns inget annat att göra för fotbollsstyrelsen än att klargöra att det inte fanns några förutsättningar för Björn att göra ett bra jobb i den nya tilltänkta befattningen som Björn skulle tillträtt den 1 januari 1987. Tränarsysslan skulle Björn ändå ha avslutat efter denna säsong. Vad som är speciellt tråkigt är det sätt på vilket hela affären presenterats i media. Ingen, speciellt inte Björn Westerberg, är förtjänt av att behandlas så. Jag både hoppas och tror att Björn kommer igen i någon annan förening snarast möjligt.

Värningarna av åtta spelare har naturligtvis fått en framträdande plats i diskussionerna. En sak är helt klar, det hade inte gått bättre utan dessa förstärkningar. Tyvärr gjorde skador att den egentliga förstärkningen genom dessa spelare inte blev maximal. Däremot har harmonin i laget varit den allra bästa.

Ljuspunkter finns dock mitt i all bedrövelsen. Inte mindre än sju juniorer som alla är egna produkter spelade i A-laget som totalt använde 23 spelare under 22 matcher. Inför 1987 torde ytterligare tre nya juniorspelare vara aktuella för A-truppen. Frågan är om någon annan klubb egentligen kan visa upp så många nya egna framtidsmän. Vårt juniorlag vann både U-Allsvenskan och landets största inomhusturnering 1986.

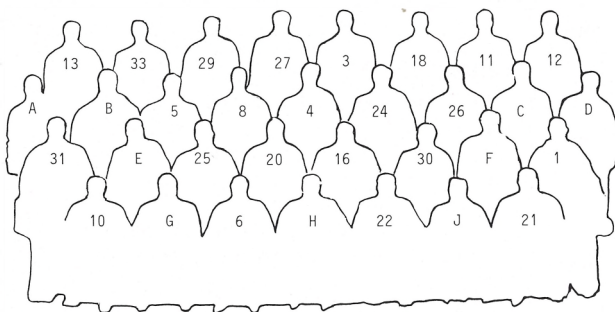
Målet att vara tillbaka i allsvenskan år 1988 torde därför vara mycket realistiskt.

Berth Sundin
ordförande i Djurgårdens IF:s överstyrelse

DJURGÅRDENS IF

Hockeytruppen i färg

1986/87

Övre raden

13 Pontus Molander
33 Thomas Erikzon
29 Jeff Hällegård
27 Thomas Eriksson
3 Tommy Albelin
18 Per Göransson
11 Jens Öhling
12 Peter Nilsson

Näst översta raden

A Målvaktstränare
Thomas Magnusson
B Bitr. materialförvaltare
Johan Kellerstam
5 Christian Due Boije
8 Stefan Jansson
4 Orvar Stambert
24 Anders Johnson
26 Jan Viktorsson
C Materialförvaltare
Anders Kellerstam
D Massör
Ake Tiensuu

Näst undre raden

31 Hans-Göran Elo
E Läkare
Bengt Gustavsson
25 Mikael Johansson
20 Johan Garpenlöf
16 Tommy Mörth
30 Magnus Broberg
F Kassör
Ake Bergdahl
1 Rolf Ridderwall

Nedre raden

10 Stefan Perlström
G Tränare
Leif Boork
6 Lagkapten
Kalle Lilja
H Ordförande
Bengt Broberg
22 Assisterande lagkapten
Håkan Södergren
J Assisterande tränare
Björn Ferber
21 Björn Carlsson

Snart har vi en SM-segrare i cykel avslöjar cykelsektionens tränare Mats Eriksson

– Jag är övertygad om att Djurgården inom kort har en svensk seniormästare i cykel. Personligen vet jag när det kommer att ske, men jag väljer att hålla det för mig själv så länge. Vi har i varje fall ett mycket lovande cykellag på gång i DIF.

Det säger Djurgårdens cykeltränare Mats Eriksson som under tre år ansvarat för DIF:s cykelsektion.

– När jag kom hit 1983 var det fem aktiva cyklister. För två år sedan var vi det tredubbla. I år har vi varit 35 aktiva på träningarna. Men vi har licens för 55 cyklister, säger Mats Eriksson.

– Det har alltså varit en fantastisk utveckling. Jag är mycket imponerad av killarna och tjejerna inom DIF cykelsektion.

Mats har en lång aktiv cykelkarriär bakom sig. Han började cykla på tävlingsnivå när han var nio år gammal. Efter ett antal år i Ystad och Trelleborg kom han till Stockholm och cykelklubben Falken som han tävlade för fram till 1981 då han, 25 år gammal, satsade på en ledarkarriär.

– Jag har SM-tecken och även VM-deltagande som mina främsta meriter, säger Mats som hellre vill tala om DIF-cyklisterna än sin tidigare karriär på cykeln.

Sejer varannan gång

I år har Mats Eriksson och hans 35 DIF-cyklister deltagit i 50 olika tävlingar.

– På dessa starter har det blivit DIF-seger i 25 tävlingar. Främsta insatsen gjorde Paul Hager som vann ungdoms-SM i såväl tempo- som linjeopp.

I Svensk elitcykel finns det tre olika mästerskapstecken, tempo-, lag- och linjeopp. Det är framför allt SM, Svealandsmästerskapen och distriktsmästerskapen som räknas till de stora cykeltävlingarna i landet.

– Vi satsar inte på motionsloppen som t.ex. Vätternrundan. Däremot finns vi med på Mälaren Runt som är ett av mästerskapsloppen, säger Mats.

Mats Eriksson är ensam ansvarig för all tränarverksamhet inom Djurgårdens cykelsektion. Han ansvarar alltså för såväl killar som tjejer.

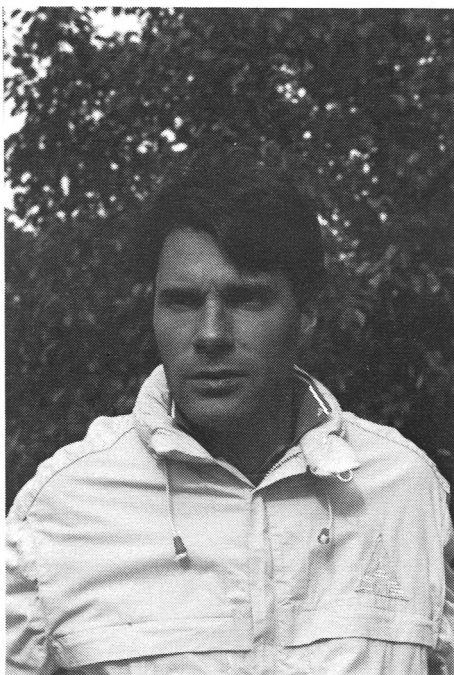
– Men jag har ett fantastiskt stöd av sektionsstyrelsen, betonar Mats. Men det är helt klart att det blir mycket av min fritid som ägnas åt DIF:s cykelverksamhet.

– Jag har ett eget företag vid sidan om min tränarsyssla. Så ibland blir det svårt att få tiden att räcka till. Men det är otroligt roligt och jag känner att vi inom Djurgården är på rätt väg.

Heltid åt DIF

Under sommarhalvåret räknar Mats med att han lägger ned 40 timmar på Djurgårdens cyklister, deras träningar och tävlingar. Detta vid sidan av sitt ordinarie arbete med det egna företaget.

– Vi tränar varje helg ute i Akalla. Vinterhalvåret håller vi till på stadion. Så alla som önskar komma med och cykla är

Mats Ericsson, framgångsrik DIF-tränare i cykel.

välkomna. Det finns platser för fler, säger mats.

Ibland upplever Mats och de andra cykelledarna i DIF att det är svårt med rekryteringen.

– Det finns ju ett sådant enormt utbud i Stockholm. Samtidigt ställer cykeltävlandet enorma krav på den som satsar på sporten. Det är otroligt krävande, både fysiskt och psykiskt, med cykel. Det finns inga genvägar att få framgång säger Mats.

Tränarträffar

Mats Eriksson och de övriga i Djurgårdens cykelsektion arbetar relativt självständigt. Men ibland önskar han att det skulle vara mer av samarbete mellan honom och föreningens andra tränare.

– Jag tror att vi skulle kunna ge varandra råd och tips om olika träningsmetoder.

– Personligen skulle jag vilja se särskilda tränarträffar där t.ex. fotbollstränaren, ishockeytränaren och cykeltränaren gemensamt diskuterar hur man ska lägga upp konditionsträningen.

– Det skulle jag själv uppleva som mycket positivt och inspirerande. Och förhoppningsvis skulle jag då även kunna bidra med råd till de andra tränarna, säger Mats Eriksson som oftast får arbeta i det tysta. men som bevisligen lyckats mycket bra hittills under sina tre år i Djurgårdens cykelsektion.

Säkert har vi därför en Djurgårdare som svensk cykelmästare inom kort. Och varför inte en olympiakandidat?

Dan Svanell

Känner ni igen er djurgårdare?

Det kan vara en torsdag, fast det kan lika väl vara en söndag. Det är i vilket fall en sådan kväll när Djurgården har bortamatch. Du har då kanske antingen blivit bortbjuden på någon tidsmässigt illa planerad middag eller möte, jobbat över eller haft något annat för Dig. Du har härigenom inte som annars kunnat höra i Sportradion hur det gått för Djurgården i kvällens bortamatch. Ovissheten kanske gjort Dig något rastlös där bland slakten på söndagsmiddagen eller var Du nu kan befinna Dig.

I bästa fall har Du lyckats påskynda hemfärden för att vara hemma när Sportspegeln i TV börjar. Du har precis hunnit innanför dörren, hunnit att få av Dig rocken och hatten, sätta på TV'n och slå Dig ner i bästa TV-fåtöljen för att mötas av Sportspegelns välkända signaturmelodi. Det ena inslaget i Sportspegeln avlöser det andra. Det är rally, trav och vad det kan vara innan det är dags för redovisningen av kvällens elitseriematcher. Först kommer som alltid den match som man bevakar med matchreferat. Naturligtvis är det inte heller denna kväll Djurgårdens match som visas. Plötsligt fylls TV-rutan av en tablå över matchresultaten. Trots att man suttit där i spänd förväntan och väntat på just denna tablå så tycker man ändå att den dyker upp lite plötsligt. För ett kort ögonblick irrar blicken sökande innan den slutligen hittar det den söker – hur det gått för Djurgården denna kväll. På en kort sekund så har hela Din ovisshet upplösts i antingen glädje eller sorg.

Kanske kan det vara så att Du inte hunnit hem från den där middagen eller mötet, men att Du har sådan tur i oturen att det finns en TV på stället dit Du lite diskret kan dra Dig tillbaka en kort stund för att höra och se hur det har gått i kvällens match. Oftast visar det sig att man inte är ensam om det. Plötsligt står man där framför någon TV men mitt bland slakten eller kollegorna. Inget kan då vara som väntans tider. Medan inslaget som man väntar på dröjer hinner Du alltid att inkassera någon gliring från någon icke-djurgårdare i sällskapet. Sådana kvällar har det resultat som kommer upp på resultattablån i rutan en viss tendens att förstärka lyckorusen eller göra besvikelsen än tyngre att bära. På en kort sekund kan kvällens Djurgårdsresultat försvinna tillvaron eller få livet att leka – åtminstone fram till nästa torsdag eller söndag eller när nästa match spelas.

Känner ni igen er?

RG

MÅL-FROSSA

Torbjörn Nilsson IFK Göteborg, Sveriges bästa fotbollsspelare de senaste åren, känner du med all säkerhet till. Troligt är också att du har läst många spaltmeter om honom i dagspressen. Hans näst intill sagolika karriär, från 11 års ålder, när han spelade sin första fotbollsmatch, fram till idag, då han 32 år gammal just lagt fotbollskorna på hyllan. För gott! Han har meddelat att matcher är ett avslutat kapitel i hans liv och att det känns enbart skönt.

Djurgårdare

- MEN, visste du att Torbjörn Nilsson är en äkta Djurgårdare i ishockey?? Förmodligen inte. Då vill jag ha chansen att få berätta det för dej.

En vacker septemberdag 1986, en dag då Göteborg visade upp sitt absolut soligaste ansikte mot mej, kontaktade jag Torbjörn Nilsson för en pratstund. Han var just hemkommen från ett motionslopp på Skatås (Göteborgs motsvarighet till Nackareservatet). Han hade sprungit 19 km på 61 minuter men var ändå litet missnöjd. Hade siktat på en tid under timmen. Lurades in i ett alltför högt tempo i början, vilket straffade sig senare i loppet. Men Torbjörn som sprungit enbart för nöjes skull, är realistisk, och vet att det kommer fler lopp. Han har nu bestämt sej för att ställa upp i Göteborgsvarvet nästa vår.

- Min första fråga var självklar. Hur kommer det sig att du är Djurgårdare i ishockey?

"När jag var pojke spelade jag själv ishockey om vintrarna. I ett kvarterslag som hette "Furuskogspojkarna". Vi killar hade olika förebilder från varierande hockeylag. Mina idoler var Tumba och lill-Stöveln Öberg. Det var så jag bestämde mej för att Djurgårn var mitt lag och så har det förblivit."

Hockeyrekord på Ullevi

"Förresten, vet du att publikrekordet i svensk ishockey är satt på Ullevi fotbollstadion i Göteborg? Publikcifra 21 000 personer! En av de 21 000 var jag, Torbjörn Nilsson, som var med och höll tummarna för Djurgårn och för mina favoritspelare. Matchen spelades mellan DIF och Västra Frölunda. Jag har glömt hur det slutade."

- Valde du sedermera själv mellan fotboll och ishockey?

"Nej, själv tyckte jag att hockey var en krånglig sport, med all tung utrustning. Jag var heller ingen bra skridskoåkare, så det kändes aldrig riktigt roligt att spela matcher. Fotboll var betydligt behändigare för mej. Och så fick det bli." (Tur var väl det för IFK Göteborg och Sverige.)

- Har du kontakt med Djurgårdens hockeylirare?

"Det har jag inte, men jag följer intresserat alla matcherna. Vi IFK-spelare har hållit på litet olika lag, så det har varit mycket spännande varje år."

- Du kan väl tippa årets slutspelskandidater i elitserien.

"Naturligtvis hoppas jag och tror på Djurgården. Därutöver tippar jag att Färjestad, Björklöven och Brynäs gör upp om medaljplatserna. Och om DIF går till final hoppas jag att det blir en 5:e match på neutral plan. Förhoppningsvis Scandinavium. Då skall jag ta mej tid att sitta på läktaren och heja på "mitt lag Djurgårn".

Började i Jonsered

Torbjörn är född i Hallstahammar. Familjen flyttade därifrån till Partille när han var sex år gammal. Där har han bott alltsedan dess. Idag med hustru Marie och 3-årige sonen Johan. "Det är inte alldeles säkert att sonen skall bli fotbollsspelare" säger Torbjörn, när jag frågar. "Han skall utvecklas självständigt, utan hets." (Vi kan ju alltid hoppas att han blir hockeyspelare, så vi kan värva honom till Djurgårn!)

Torbjörn började sin fotbollskarriär i Jonsered när han var 11 år gammal. Nu, 21 år senare säger han att fotboll är ett avslutat kapitel. Han tänker varken bli tränare, domare eller ledare.

Men titta på, tänker han göra även i fortsättningen.

Fläsklägg, Torbjörns nya inlägg

- Vad skall du ägna dej åt nu? Hur ser den närmaste framtiden ut?

"Nu skall jag jobba för mitt uppehälle, äta och sova. Ha människokontakt. Ägna mej åt familj och vänner. Försöka bjuda på mej själv. Jag vill inte ställa för stora krav på livet. Många människor förväntar sig så mycket. Blir besvikna om det inte händer så mycket som dom tänkt sig. Och då mår dom inte bra. Jag vill må bra.

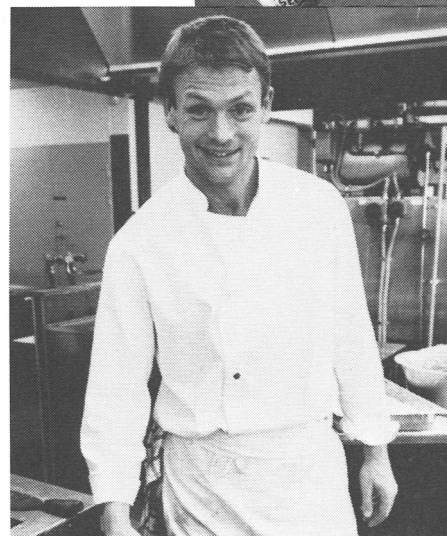
I oktober öppnar jag en lunchrestaurang i ett industriområde i Göteborg. Själv skall jag jobba som kock i köket tillsammans med en kille till. Det blir sammanlagt 4 anställda. Restaurangen som är döpt till "Tottes" (efter Torbjörns smeknamn) skall vara öppen mellan 7 och 16. Förutom lunchrestaurang finns en matsal för uthyrning."

Torbjörns råd

- Skulle du vilja ge något råd till dagens idrottsungdom?

"Ja, ta tag i ert liv och skaffa utbildning och jobb jämsides med idrotten. Det är viktigt. Se hela tiden framåt och tänk på: att för att lyckas måste man ge sig själv rätten att misslyckas.

Jag vill också att du skriver om hetsen kring ungdomsidrotten, tillägger Torbjörn. Det är viktigt för mej. Trots all debatt på detta tema, hör och ser jag ofta föräldrar som står vid matcher och hetsar sina barn. Barnen blir mycket ledsna, tycker inte att dom är tillräckligt duktiga och av detta tar dom stor skada psykiskt. Jag blir alltid mycket ledsen när jag ser sånt här. Jag vill att du som läser detta, lyssnar på Björn

Afzelius i läten IKAROS."

"...dom gånger dom skrämde eller slog mej

är dom minnen som hårdast sitter fast. För som barn tar man kärleken för givet, allting annat är emot ens natur..."

"Lyssna noga och begrund. Den har mycket att säga Dig!"

Finaste stunden

För att sluta positivt.

- Vilken är din finaste stund som fotbollsspelare?

"När domaren blåste slutsignalen i Uefa-Cupen 1982. Känslan då var värd all träning och allt slit som jag lagt ner genom åren. För ser jag tillbaka på hela min tid som spelare med stor glädje, aktning och ödmjukhet. Men kapitlet är som sagt avslutat. Nu börjar ett nytt skede i mitt liv."

För mej framstår han så riktig, f.d. fotbollsspelaren, kocken, människan Torbjörn Nilsson. Men så är han ju Djurgårdare också. I ishockey!

Gertrud Olsson

PÅ "TOTTES"

Björne Mellström – stor lirare med liten boll

Björne Mellström, en av de verkligt stora inom svensk pingis genom tiderna, har i år skördat ytterligare framgångar. I somras tog han tillsammans med Tony Larsson veteran-VM-titeln i dubbel i italienska Rimini. Grattis!! För våra yngre medlemmar kan vi berätta att Björne, som nu hunnit bli 53 år, stod på den absoluta toppen under åren 1955 – 1965. Men Björne, vilka var dina svåraste konkurrenter när det begav sig?

Det var på den tiden Tony Larsson, Toni Borg, Hasse Alsér och Tage Flisberg härjade som värst i resultatlistorna här hemma. Internationellt hette stjärnorna Berczik, Sido, Ogimura och Andriadis. Det gick bra för mig i denna hårda konkurrens. 5 SM-tecken i singel blev facit efter allt slit. 1956, 1957, 1958, 1959 och 1962 stod jag högst på prispallen. Till detta skall också läggas SM-tecken i lag och dubbel.

Är det någon speciell episod du minns?

Jag kommer särskilt ihåg vid ett tillfälle då jag smög fram vid SM-spelet som en dark-horse. Den ende som trodde på mig var vår lagledare och eldsjäl Kalle Fagerstedt. Han var så säker på att jag skulle vinna, så han såg inte ens finalen. Han sade till mig: "Björne, nu går du in och spelar, så går jag i förväg till Stadshotellet och beställer en ordentlig festmiddag för 2 personer. Med skumpa förstås." Sagt och gjort. Visst vann jag. Det var en härlig seger.

Copyright: Pressens Bild.

Björne Mellström, Djurgården, i aktion i SM-finalen i Idrottens Hus, Helsingborg, måndagen den 6 januari 1958. Björne slog i finalen Tage Flisberg med 21 - 13, 21 - 17, 16 - 21, 21 - 18. Björne kom till finalen genom att slå Tony Larsson i semifinalen och Peo Croneryd i kvartsfinalen.

Släppte du pingisen efter den aktiva tiden?

O nej. Jag jobbade ett par år som tränare. Bland annat tränade jag Israels landslag. Du skulle ha hört ovationerna Israel fick vid VM på Johanneshov 1967. Då var halva Söder på plats och gav mig och mina killar fullt stöd. Det var en fantastisk upplevelse. Israel avancerade 20 platser på världsrankingen det året.

En obligatorisk fråga. Är dagens spelare bättre tränade än ni var på din tid?

Vi tränade mycket hårt förr i tiden också. Det var hårda momentövningar om och om igen. Det finns inte och har aldrig funnits någon genväg till framgång. Det är bara hårt arbete som ger resultat.. Jag "nötte ut" många sparring-partners på tränings-

lokalen i gamla Klarakvarteren. Precis som nu jobbade vi stenhårt med våra svaga sidor. Den stora skillnaden ligger på materialsidan. Man har mycket bättre grejer idag, vilket gör att kraven på större snabbhet hos spelarna har ökat.

Du började din pingis-karriär i Hammarby. Varför blev du Djurgårdare?

Det är helt och hållet Bengt Grives förtjänst. Bengt berättade övertygande för mig, hur mycket bättre som pingisspelare jag skulle bli i Djurgården. Och den övergången har jag aldrig ångrat.

Men du, vet du att Djurgården är skyldig mig 11 kostymer? Jag hade ett löfte, att varje gång jag tog ett SM, så skulle jag få kvittera ut en kostym hos Rytterkvists på S:t Eriksgatan. Tänk dig, på den tiden var det ett verkligt lyft att få en "svid".

BJÖRNE MELLSTRÖM
Svensk Mästare
Nordisk Mästare
Vakt Mästare

Bost. 715 68 00
Arb. 67 08 20

Slitvägen 12
132 00 Saltsjö-Boo

På ditt visitkort står det svensk mästare, nordisk mästare, vakt mästare. Vadan detta?

Ja det är en ploj, men med en allvarlig underton. Jag jobbar idag som vaktmästare på NOAK i Stockholm. Jag trivs bra på mitt arbete inte tu tal om annat, men under hela min uppväxttid, var det bara pingis för hela slanten. Jag försakade allt för idrotten. Skolarbetet blev givetvis lidande av detta. Om jag däremot hade representerat ett östland, hade jag säkert haft minst majors grad, och givetvis förmåner därefter.

Det blev 2 kostymer, men vart tog de resterande 11 vägen? Skämt åsido. Jag hade en härlig tid i Djurgården. Många gånger reste vi tillsammans med hockeylaget till Göteborg och Karlstad. Och det var ett glatt gäng må du tro. Rolle, Lasse Björn, Tumba och grabbarna. Vilka kisar!!!!

Varför är vi i Sverige så duktiga i pingis?

Utan tvekan beror det på att vi har världens bästa tränare. Sverige är ett litet land, och vi har ett betydligt mindre befolkningsunderlag att arbeta med. Tränarna tvingas alltså verkligen arbeta hårt med varje talang som kommer in i klubblokalen. Och det har ju verkligen gett resultat, eller hur?

Är du en riktig Djurgårdare? Jag menar följer du med vad som händer i andra idrotter än pingis?

Jag går ofta och tittar på hockey. Däremot tycker jag att fotbollen har blivit för tråkig. Var finns Djurgårdsandan? Var finns Järnkaminerna? Idag verkar det lite si och så med den varan. Är det riktiga Djurgårdshjärtan som klappar under tröjorna? Jag hoppas att det är så. Nu gäller det att se framåt och hoppas att våra fotbollsskillar vänder i 2:an, och återfinns i Allsvenskan igen våren 1988. Du skall veta att jag är ständig medlem, så jag följer klubben i vått och torrt.

Tom Agnblad

Björne Mellström årgång 1986 med många framgångar och minnen från 50-talets DIF-bordtennis.

Du får känna på en servicenivå som är helt ny i bankvärlden

Du kommer att bli häpen över den i bankvärlden helt nya servicenivå du får åtnjuta hos oss. Vi kallar den Götabankens Förmånsservice. Det mest påtagliga i att bli Förmånskund är hela paketet av förmåner.

Götabanken

Låt oss utförligare beskriva alla de förmåner du kan få om du, ensam eller tillsammans med din familj, har ett samlat sparande på minst 40.000 kronor och blir Förmånskund.

Besöksadress: Stureplan 6.

Postadress: Box 7635, 103 94 Stockholm.

Telefon 08-14 34 15.

HOCKEYNS PRESSKONFERENS INFÖR ÅRETS ELITSERIE

Djurgården, Löfbergs Lila och Måltipset ett vinnande lag!

Den 18 september, 21 dagar före elitseriestarten, kallade Djurgården Hockey till pressmöte på Isstadion. Syftet var att informera om såväl nyheter på sponsorsidan som hur man inom hockeyn såg på de rent sportsliga förutsättningarna för hockeylaget i årets elitserie.

Löfbergs Lila ny huvudsponsor

Löfbergs Lila och Måltipset presenterades som hockeylagets huvudsponsorer i 1986/87 års elitserie.

Efter några inledande ord av Bengt Broberg, fortsatte presskonferensen med att Anders Löfberg, verkställande direktör och tredje generationen i familjeföretaget AB Anders Löfberg, gav en kort presentation av sitt företag samt redovisade motiven för det sponsorsamarbete, som Löfbergs nu inlett eller snarare återupptagit med Djurgården.

Anders Löfberg beskrev sitt företag som mycket lönsamt och framgångsrikt. Verksamheten är huvudsakligen inriktad på kaffemarknaden, där företaget marknadsför sina produkter under varumärket Löfbergs Lila. Löfbergs är ett företag som satsar mycket på sin marknadsföring och Löfbergs Lila är därvid, enligt Anders Löfberg, det kaffemärke som aktivast marknadsförs. Han omtalade att det är just i detta sammanhang som Djurgården kommer in. Men varför då Djurgården? Anders Löfberg motiverade detta med att hänvisa till att Löfbergs Lila idag är det största kaffemärket i Stockholm och att detta var något som kunde härledas till just 1959, då det första samarbetet etablerades mellan Löfbergs och Djurgården Hockey. Han påminde om detta genom att visa upp en lila Djurgårdströja av 1960 års modell inför bl a Lasse Björn och Roland Stoltz's igenkännande blickar. Det blev 1959 en enorm uppmärksamhet kring detta, inte minst därför att det då var första gången som man i Sverige fick göra reklam på en ishockeydräkt.

Sedan dess har Stockholm varit en väsentlig del av Löfbergs marknad med en årsomsättning bara i Stockholm på drygt 100 Mkr – en volym som enligt Anders Löfberg motsvarar en kopp Löfbergs Lila till varje stockholmare varje dag året runt. Det är för att befästa denna marknadsledarposition som företaget nu valt att fortsätta sitt samarbete med Djurgården. Anders Löfberg uttalade därvid sin tro på effektiviteten i denna typ av kommunikation genom hockeyspelare inte minst då genom att ishockey är en innesport med stort publikintresse.

Anders Löfberg

Foto: Ralf Gustavsson

Avslutningsvis i sin presentation uttryckte Anders Löfberg en förhoppning om att det nu inledda samarbetet skulle vara till ömsesidigt utbyte, där Löfbergs vinner fler kaffekonsumenter samtidigt som man hoppas kunna bidra till att locka fler åskådare till Djurgårdens matcher.

Leif Boork om laget och träningen

Leffe inledde med att tacka Tipstjänst och Anders Löfberg för att Djurgården får ha Måltipset och Löfbergs Lila på dräkterna. Han sade att han tyckte att de nya dräkterna var mycket fräscha. Han fortsatte med att ge sin syn på den slutliga laguttagningen, lagets träningsförberedelser och dess möjligheter i vinter. Jämfört med förra säsongen har man, framhöll Leffe, tränat något mindre i mängd, men däremot försökt att rent fysiskt träna lika tungt och hårt som tidigare. Vi har, sade Leffe, kört mycket med belastningar i form av blybälten och blyvästar. Grundtanken har varit att å ena sidan belasta lite tyngre rent fysiskt, men att å andra sidan skära ner på antalet gånger för att därmed försöka att hålla en hög kvalitet.

En annan skillnad jämfört med förra året, är att man i år gick på is först den 4 augusti. Förra året var laget på is under

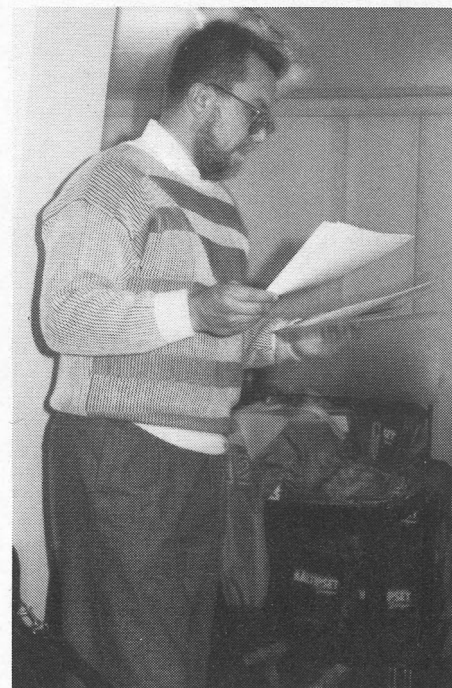
hela sommaren. Förändringen såg Leffe som ett resultat av de slutsatser som dragits av tidigare erfarenheter och menade att spelarna på detta sätt behöver komma bort från isen för att mentalt bryta av från de miljöer som de vistas i under en stor del av året.

Laguttagningen

Leffe fortsatte med att gå igenom sin uttagning av laget. Som han tidigare givit uttryck för här i tidningen sade han sig personligen tycka att mellangenerationen – dvs spelare mellan 22 – 24 år – borde ha spelat en mer framträdande roll under de senaste åren än vad de gjort och sade sig ha markerat detta genom att plocka bort några spelare ur just denna generation. Istället har ett antal juniorer släppts fram, vilka stått och väntat på att få chansen.

Nyförvärven presenterades – bl a 19-åriga junioren Christian Due Boije som Leffe beskrev som en extremt snabb back med en stark skridskoåkning och en offensiv spelstil. Leffe sa att laget på en del platser består av en del ganska storvuxna pjäser och att man emellanåt spelar en relativt tung ishockey och därför behöver lite mer speed i laget. Han menade att detta nu får representeras av bl a uttagningen av Christian Due Boije.

När det gäller målvaktssidan sade Leffe att han vågade utnämna Djurgården till att ha elitseriens starkaste målvaktspår.

Leif Boork

Foto: Ralf Gustavsson

Målsättning

Leffe gjorde här en konstpauz, tittade i programmet och såg att där stod att det skulle bli guld igen. Han urskuldade sig med att säga att han inte skrivit programmet, men tillade snabbt att laget självklart satsar på att komma så högt upp i tabellen som möjligt och att man gärna ville vara med och slåss upp i toppen. Men eftersom en del byten gjorts i laget och att man förra året fick en klar påminnelse om sin dödlighet, så ville han uttrycka det hela så att målsättningen är att nå en bättre placering än förra året. Sedan menade han att folk själva fick gissa vad det kan innebära. Leffe tillade dock att laget är så bra att det mycket väl kan överraska, men att en av förutsättningarna härför är att man bla får fart på målskyttet. Det var alldeles för dåligt förra säsongen menade han.

Typ av hockey

Leffe kom även in på den gamla frågan om vilken typ av hockey som Djurgården skall spela. Han sade att om någon händelsevis undrar om han tagit intryck av VM och den bedömning av den fysiska hockeyn som där fanns, så sa han att han naturligtvis gjort det. Han tillade dock att detta inte på något sätt ändrar inställningen till ishockeyn inom Djurgården utan att man kommer att fortsätta att spela en tung och offensiv hockey.

Medan kaffedoften steg bland de församlade avslutade Leffe sin presentation med att visa upp den nya hockeydräkten och uttryckte sin förhoppning om att Djurgården i vinter, med sina nya gul-lila färger och dräkter, inte bara skulle göra intryck på publiken på läktarna utan även på sina motståndare.

Djurgården, Löfbergs Lila och Måltipset skall i vinter bli ett klart vinnande lag!

Ralf Gustavsson

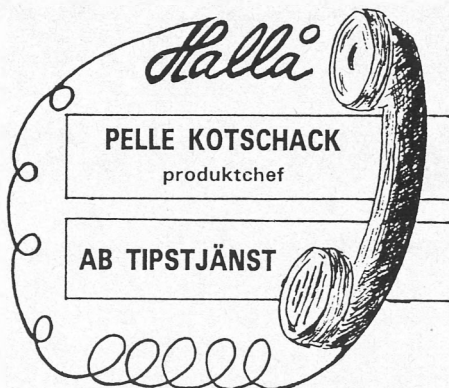

Löfbergs Lila

Gary Williams ute hos tipsombud.

Foto: Björn Dreiber

en av hockeyns huvudsponsorer

Tipstjänst är genom Måltipset en av hockeylagets huvudsponsorer denna säsong. Vad innebär det?

- Det innebär att vi är en av Djurgårdens viktigaste samarbetspartners på sponsorsidan. Själva föredrar vi att uttrycka det som att vi har ett reklamsamarbete med Djurgården, där vi och föreningen jobbar intimt tillsammans. Det är nämligen vår målsättning att vara aktiva i våra reklamsamarbeten.

Vad innebär det?

- Det innebär att vi inte bara hänger på reklamlappen på hockeydräkten utan att vi även från Tipstjänsts sida försöker att utnyttja de möjligheter som finns i ett sådant här samarbete. Det kan då ske genom olika kringaktiviteter vid matcherna eller andra tillfällen. Med Djurgården har vi t ex kontinuerliga uppföljningsmöten och kontakter där vi testar våra olika idéer. Det kan då vara att vi använder spelarna som säljstöd ute hos tipsombuden vid kampanjer och dylikt och att vi samtidigt då gör reklam kring detta. På så vis kan Du höra eller läsa om att exempelvis Håkan Södergren kan hjälpa Dig att tippa.

Är det goda erfarenheter från tidigare års samarbete som lett till denna fortsättning med Djurgårdens Hockey?

- Det kan vi säga. Vi samarbetade under två år i samband med lanseringen av Jokerspelet och vi förekom även då på

hockeylagets dräkter. Härigenom fick vi den penetration som lanseringen av Jokerspelet krävde. Våra erfarenheter av dessa två års samarbete var så goda att vi fortsätter vårt samarbete fast vi gör det nu med en ny produkt.

Ni går nu in med Måltipset istället. Varför?

- Måltipset är en produkt som vi satsar på som ett komplement till våra stora spel Stryktipset och Lotto. Vi har sagt i vår marknadsplan att vi vill göra reklam och satsa på Måltipset när dessa två spel har högsäsong. Det är just under vintern när det är ishockey. Därför är samarbetet med Djurgården en viktig del i vår marknadsplan. Vi vill nämligen att de som tippas Stryktips och Lotto också lämnar in ett Måltips.

Varför då Djurgården?

- Vi vet att Djurgården är en bra partner i den mening att det alltid är bilder i tidningen när Djurgården spelar. Genom att det är rikspresen som bevakar så är Djurgården det lag som är mest bildexponerat av alla lag i elitserien. I och med att det just är ett Stockholmslag så förekommer det också ofta i TV.

Du sa att Måltipset var ett komplement till Stryktipset och Lotto. Hur stort är Måltipset idag?

- Trots att det visserligen är det minsta av våra tre stora kupongspel, så är det ett relativt stort spel. Första veckan i oktober hade vi 0,5 miljoner inlämnade kuponger på Måltipset mot 1,2 miljoner för Stryktipset och 1,5 miljoner för Lotto. Vi har en omsättning på ca 10 miljoner kronor i veckan för Måltipset. Lotto ligger på 37 miljoner och Stryktipset på 27 miljoner kronor per vecka. Sedan kan jag tillägga att Måltipset faktiskt är en svensk produkt. Det finns bara i Sverige.

Spelandet ökar och blir allt mer populärt. Hur många svenskar deltar egentligen i era spel?

- Vi räknar med att under det senaste året 80 procent av svenska folket någon gång deltog i något av våra spel - dvs 8 svenskar av 10.

Vilka är era förväntningar av samarbetet med Djurgården?

- Våra förväntningar är att det skall gå bra för Djurgården. För går det bra för Djurgården så får vi bra publicitet. Då blir det mycket TV-sändningar och det blir mycket bilder i tidningarna. Framgång för laget är viktigt vid sådant här samarbete med dräktreklam, därför effekten mycket bygger på att synas i media. Det kräver att laget har framgång.

Låt mig avslutningsvis, så här efter två inledande förluster, få fråga Dig hur Du tror att det kommer att gå för Djurgården i årets elitserie?

- Jag tror stenhårt på slutspel, därför att Djurgården tillhör de fyra bästa lagen i elitserien. Så mitt tips är att vi går till slutspel och där kan allt hända.

Ralf Gustavsson

MATS WALTIN

- kungen av Lugano - tillbaka på Hovet!

I dirigentrollen från sin backplats och med nummer nio på tröjan, precis som vi minns honom i fornstora dagar i Djurgården, var så Mats Waltin tillbaka på Hovet i slutet av september. Fast denna gång var det tyvärr bara för ett kort gästspel för att med sitt schweiziska lag Lugano spela mot sina gamla lagkamrater i Djurgården.

Efter matchen står vi i spelargången på Hovet och väntar på Mats, som lovat att ställa upp på en intervju för tidningen Djurgårdaren. Efter en stund kommer han ut ur omklädningsrummet, ombytt och vattenkammad. Där stod även gamla klubbkompisen Håkan Södergren, som när han fick se Mats i sina nya glasögon och noterade likheten skämtsamt undrade om han lånat dem av Mikael Wiehe.

Förutom att Mats är en lika trevlig och sympatisk person utanför isen som på rinkens, är han en av de mer meriterade hockeyspelare som Djurgården har haft. Mats, som hunnit bli 33 år, gjorde faktiskt sin första elitseriematch för hela 14 år sedan. Det har hunnit att gå hela 13 1/2 år sedan han debuterade i landslaget den 9 februari 1973. Det var på Hovet mot Finland och Tre Kronor vann med 5-1. Backkollegor i den matchen var sådana storheter som bla Börje Salming och Bert-Ola Norlander.

Urdjurgårdare

Det har blivit många segrar sedan dess, men hur började det egentligen Mats?

- Jag började faktiskt som 10-åring i Djurgården 1963. Så man kan säga att jag är urdjurgårdare. I Djurgården spelade jag i tre säsonger innan jag gick till IK Göta.

Du stannade länge i Göta.

- Det stämmer. Jag blev kvar där i hela sex år. Göta var ett litet kvartersgång som höll till uppe på Stadion och på Östermalms idrottsplats. Det var väldigt primitivt men jag trivdes mycket bra. Det var det som gjorde att jag stannade där så länge. Flera storklubbar hörde av sig men jag sade bestämt nej. Trivseln betydde mer för mig. Så hade jag en underbar tränare som hette Patrik Linder, som jag hade ett mycket stort förtroende för. Jag blev kvar där ända tills jag var 19 år, då jag gick till Södertälje.

Super-Mats

Och 1978 var Du tillbaka i Djurgården och blev Super-Mats med hela hockey-Sverige. Hur fick Du det namnet egentligen?

- Jag tror att det var ståplatspubliken på Hovet som gav mig det.

Som bevis på deras uppskattning skulle man då kunna tro?

- Nja det vet jag inte. Det var i alla fall en kul grej som jag uppskattade mycket.

Vad kallas Du för i Lugano? Jag läste i någon tidning att Du till följd av Dina framgångar därnere med ett silver och ett guld kallas för "Kungen av Lugano".

- Nej, nej, det är fel. I Lugano kallar de mig Mats kort och gott.

Vi har gjort en sammanställning av Din meritlista, som vi kommer att redovisa i tidningen. Det är verkligen en imponerande läsning. Få hockeyspelare kan uppvisa en sådan meritlista. Så väljer Du ovanpå allt detta alp- och skatteparadisets Schweiz. Varför?

- Jag såg detta som en sista chans att komma ut. Det var något som hade funnits i bakhuvudet på mig under de sista åren i Sverige. Även om jag trodde att chanserna inte var så stora. När möjligheten sedan dök upp tvekade jag inte.

De flesta väljer annars Nordamerika...

- Jag hade den möjligheten i slutet av 70-talet, men jag trivdes mycket bra i elitserien, speciellt under mina sex år i Djurgården. Dessutom så tyckte jag att jag inte direkt var någon spelartyp som skulle ha lyckats därborta i Nordamerika.

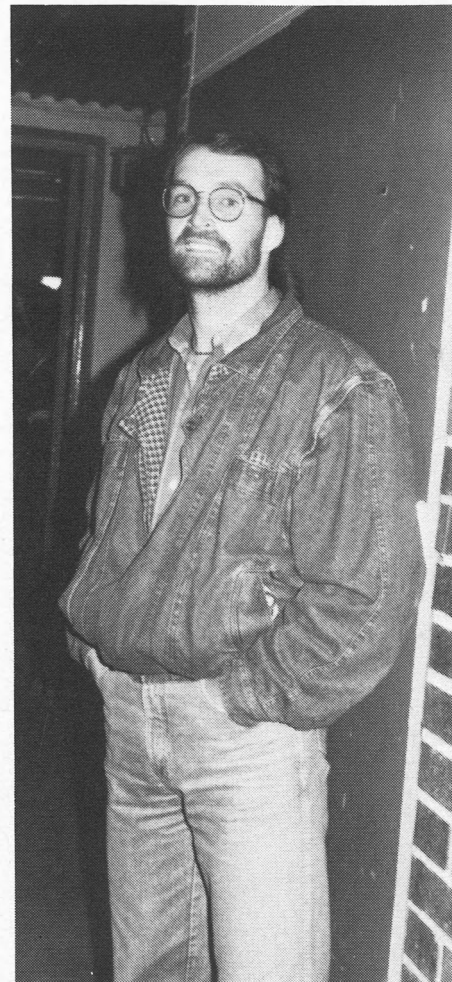
Schweizisk hockey

Schweiz har inte varit något särskilt framstående hockeyland internationellt sett. Vad för hockeynation är egentligen Schweiz?

- Jag tror att hockeyn är på väg uppåt i Schweiz. Utvecklingen under främst de senaste åren tycker jag pekar på det. Schweiz gick nu dessutom upp i A-gruppen i VM. Även om jag tror att de får svårt att hålla sig kvar där så finns möjligheten framför allt om man kunde få bort lite av den stora respekt som de fn har för de etablerade hockeynationerna.

Annars så har man väl i Schweiz ett seriesystem som rätt mycket påminner om det svenska?

- När jag kom till Schweiz hade man ett märkligt slutspel med sex lag. Genom

Mats Waltin

Foto: Ralf Gustavsson

MATS WALTINS KARRIÄR I SIFFROR

Stor grabb nr 97

Landskamper

Antal A-landskamper	236
Antal B-landskamper	21
Antal J-landskamper	19
Antal VM-turneringar	8
Antal OS-turneringar	2
Antal Canada Cup-turneringar	3

Elitserien (eller motsvarande)

72/73 - 83/84

Antal elitseriematcher	365
Antal gjorda mål	101
Antal assists	122

Svensk mästare med Djurgårdens IF
1982/83

Schweiz	84/85	85/86
Lugano HC	silver	guld

att man tog med sig poängen från grundserien till slutspelet så kunde det vissa säsonger redan vid jultid vara avgjort vem som skulle vinna. Från förra året har man dock en elitserie efter svensk modell med 36 omgångar och 10 lag, där 4 av dessa går till ett slutspel. Det har slagit mycket väl ut och ökat publikintresset.

Hur är publikintresset? Är det mycket folk på matcherna?

- Vi har ett snitt på över 6 000 åskådare på våra matcher. Hockey är definitivt en publiksport på frammarsch och intresset är stort i hela landet. Det är fest när det är hockey. Matcherna spelas på lördagar och tisdagar. Framför allt på lördagsmatcherna är det kolossalt mycket folk.

Stämmer det att man i Schweiz spelar en hockey som mycket påminner om den som spelades i Sverige på 60-talet - en offensiv och öppen hockey, som resulterar i många mål åt båda hållen?

- Så upplevde jag också schweizisk hockey, under mitt första år där nere. Nu har det blivit mer av markeringsspel och man jobbar hårdare med spelsystem o.s.v. Detta blir alltmer påtagligt för varje säsong, tycker jag.

Vad tror Du att det beror på?

- Jag tror att influensen mycket kommer från de utländska tränarna.

Hockeyfilosofi

Detta leder mig då osökt in på att fråga Dig hur Du tycker att ishockey skall spelas. Har Du någon hockeyfilosofi?

- Enligt min uppfattning är ishockey ett fysiskt spel. Samtidigt anser jag att man aldrig får försumma det tekniska. Ishockey är ett härligt spel, när det innehåller hårda men justa närmkamper, där det finns utrymme för ett fint och konstruktivt passningsspel som ger plats för individuella prestationer. Däremot tycker jag det är negativt om spelet blir alltför låst till följd av för mycket systemtänkande. Självklart skall det finnas ett grundspel, men det är därvid viktigt att detta ger ett visst utrymme för improvisationer.

Utrymme för lirare av typ Mats Waltin?

- Ja, men kanske med lite mer kraft också. Det skadar nog inte.

Många hävdar att det kommit fram allt färre lirare under de senaste åren. Var utrymmet för sådana spelartyper kanske större förr?

- Ja kanske, men det är mycket en konsekvens av den utveckling som hockeyn har idag. Spelarna är starkare och de har blivit skickligare i spelet utan puck. Det gör att det kan bli lite låst. Jag tycker därför att nästa steg inom hockeyn borde bli att utveckla snabbhet och teknik ännu mer för att just komma runt markerings- och närmkampsspelet.

I anslutning till detta skulle det vara intressant att höra hur Du skulle vilja karaktärisera Dig själv som hockeyspelare. Vilket är Din styrka och vilka är Dina svagheter tycker Du?

- Det är väldigt svårt att göra en bedömning av sig själv. Det jag själv tycker är mest intressant är svagheter, för det är de som man hela tiden försöker att jobba med. Där finns det en hel del att förbättra. Framför allt är det väl närmkampsspelet som skulle kunna bli bättre, även om jag där ändrat min uppfattning lite. Ett tag tyckte jag att jag var mycket dålig som närmkampsspelare, men frågan är idag, såsom hockeyn utvecklas, hur mycket närmkampsspelare man egentligen skall vara.

Men går inte utvecklingen mot närmkampsspel och täta markeringar?

- Jo, kanske. Jag har ändå en känsla av att det på den här punkten håller på att svänga om lite. Man jobbar nu mer på att hitta nya lösningar på hur man skall möta just situationer med tät markering och närmkampsspel. För att klara det tror jag det krävs mer snabbhet och bättre teknik. Det gäller inte minst för en back.

av fullblodsproffs, halvproffs och rena amatörer, där det får finnas högst två utlänningar i varje lag. I Lugano finns då Du och Lill-Kenta. Innebär det att ni får dra ett tungt lass och ta på er ett stort ansvar?

- Jo det gör det. Vi får ta på oss ett mycket stort ansvar. Som utlänning spelar man under ett väldigt tryck. Det är så att om det inte går så bra så är det alltid tränarna och utlänningarna som på olika sätt får ta stötarna. Drar det ihop sig i en match är det alltid utlänningarna som

"Jag tycker att nästa steg inom hockeyn borde bli att ännu mer utveckla snabbhet och teknik för att komma runt markerings- och närmkampsspelet".

Mats i Lugano.

Foto: Stefan Sundin

Men är inte Du till Din spelstil en forward egentligen? Tyckte inte bli Leffe Boork det när han provade dig som forward? Vad tyckte Du om det?

- Jag tyckte det var roligt att spela forward. Men jag känner mig nog ändå som en back trots allt.

Stort ansvar

Schweizisk elithockey är idag en blandning

förväntas greja det. Där tycker jag att den lagmoral som finns här hemma är oslagbar i jämförelse med vad som gäller därnere, där alltför många spelare lutar sig mot oss utlänningar.

Det är alltså i dessa avseenden ett tuffare klimat i Schweiz?

- Det kan man säga. Här hemma jobbar vi mycket efter en linje, som vi försöker fullfölja även om vi under resans

gång stöter på vissa motgångar. I Schweiz har man inte samma tålamod att följa en linje och ta lite motgångar i början, i hopp om att det på sikt skall leda rätt. Därnere gäller det att nå resultat direkt annars är det kört.

Ni har således ett stort ansvar, men ni är väl betalda därefter?

- Jag tycker jag har bra betalt och jag är i det avseendet nöjd.

En annan fråga i anslutning till det ekonomiska är hur ett land som Schweiz, som är en mindre och inte lika framgångsrik hockeynation som Sverige, kan erbjuda de främsta spelarna bättre ekonomiska villkor än vad en elitserieklubb här hemma tycks kunna göra?

- Jag har inte direkt svaret på det men jag inbillar mig att det mycket beror på att man i Schweiz till viss del lyckats knyta

- Jo, jag spelade fotboll. Det gjorde jag tills jag var 19 år, som högst i division II för Brommapojkarna. Det jag nu tycker bäst om att hålla på med på fritiden är tennis. Det är jag väldigt road av.

Hur upplever annars Du och Din familj ert nya hemland Schweiz?

- Nu kan jag bäst uttala mig om den italienska delen där vi bor. Den delen är mycket sydlandsk och mentaliteten där skiljer sig rätt mycket från de tyska och franska delarna av Schweiz. En sak som vi bla upplevt är att den trygghet och pålitlighet som vi är vana vid hemifrån inte på samma sätt finns därnere. Det innebär att det kan bli lite si och så ibland. Blir det inte idag så blir det någon annan dag. Om vi svenskar är lite komplicerade och försiktiga så kör man på mer därnere i hopp om att om det inte går bra nu så går det kanske bra någon annan gång.

Hur går det då med språket?

- Italienskan är svår, men med tyskan går det bättre. I laget har vi fem modersmål representerade. Tyskan är dock grundspråket i laget och vår tränare John Slettvoll talar alltid tyska på sina genomgångar.

Har Du någon kontakt med svensk hockey och Djurgården idag?

- Jag får ner en svensk kvällstidning regelbundet. Härigenom har jag bra koll på vad som händer härhemma. Kontakten med Djurgården har jag på så sätt att det första jag tittar efter när jag slår upp en svensk tidning därnere är hur det går för Djurgården. Jag känner fortfarande mycket starkt för mitt gamla klubbtag.

Ett år i taget

Första steget i en process, när man börjar närma sig slutet på karriären och därför börjar fundera på när man skall sluta, brukar vara att man börjar säga att man tar ett år i taget. Tar Mats Waltin numera ett år i taget i det här avseendet?

- Ja precis. När jag flyttade ner och skrev ett tvåårskontrakt tänkte jag att det blir två år i Schweiz, sedan slutar jag med hockey. Men förra säsongen gick väldigt bra och jag fick erbjuda om ett år till. Det är den säsongen som nu börjar. Så som jag tänkte förr skulle man kunna tro att det borde vara absolut slut efter det här min tredje säsong där nere. Jag kan dock inte säga så idag. Hur jag skall göra beror mycket på hur det går i år. Om jag själv är nöjd med mitt spel och jag känner att jag är motiverad att spela ett år till och att jag kan göra det bra, med mina mått mätt, då är det inte uteslutet att det kan bli ytterligare en säsong till.

Många professionella spelare brukar annars avsluta sin karriär i elitserien härhemma. Blir det något sådant slut för Dig i Djurgården tror Du?

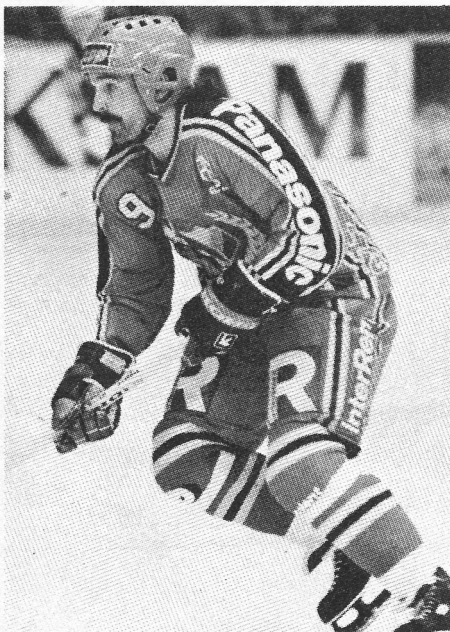
- Om jag skall vara riktigt ärlig så har jag ibland tänkt tanken att det skulle vara väldigt motiverande att komma hem och försöka ta en plats i, skall vi säga Djurgården. Jag inbillar mig att det kan bli nog så svårt, men jag tycker att det skulle vara mycket inspirerande. Därmed inte sagt att det blir så.

Pojkledare

Är det inte med blandade känslor som Du ser att något som Du hållit på med i stort sett dagligen under de senaste 14 - 15 åren nu håller på att närma sig sitt slut?

- Nej. När jag har slutat med hockeyn, så tror jag att jag kommer att åka upp till Hovet och titta någon gång. Jag tror dock inte att jag kommer att hänga där alltför ofta. Om lusten sedan finns så kanske jag kan komma tillbaka till hockeyn som pojkledare eller något sådant.

"Det första jag tittar efter när jag slår upp en svensk tidning i Schweiz är hur det går för Djurgården"

Mats i Djurgården.

Foto: Björn Tilly

upp rika personer till klubbarna och till hockeyn. I Lugano tex är det klubbens president som är en rik man. Han har hockeyn som ett stort intresse och hjälper nog till ganska mycket när det gäller det ekonomiska.

Tennis och pålitlighet

När Du som professionell yrkesmässigt bara ägnar Dig åt hockeyn får Du väl en del tid över för annat också? Vad gör Mats Waltin när han inte spelar hockey?

- Vi umgås till viss del med nya vänner som jag och min familj fått därnere. Jag läser böcker och svenska tidningar och jag och familjen passar på att se oss omkring.

Har Du några andra idrottsintressen vid sidan av hockey? Du var ju också en gång i tiden en lovande fotbollsspelare...

Mats i landslaget.

Foto: Stig Kenne

Det kanske rent av blir en fortsättning som elitserietränare?

- Ibland känner jag mycket starkt för det, men ibland känns tanken fjärran. Det går lite i vågor det där. Jag tror därför att det kan vara bra för mig när jag slutat som spelare att komma bort från hockeyn lite och ägna mig åt andra intressen. Då kan man kanske bättre känna om man har det rätta intresset och motivationen eller inte. Går man in som elittränare vill det till att man engagerar sig till 110 procent. Jag tycker det är viktigt att man har det klart för sig och att man känner för en sådan uppgift, när man gör valet.

Du har upplevt många tränare under Din karriär. Hur ser Du på tränarjobbet?

- Det är en tuff uppgift att vara tränare på elitnivå. Idag när klubbarna drivs som företag vill det till att det blir resultat. Även

om man som tränare hela tiden lever under en viss press så måste det samtidigt vara oerhört intressant att ha drygt tjugo spelare och försöka att forma dessa till en fungerande enhet. Just den biten fascinerar mig.

Största besvikelsen

Låt mig byta ämne och fråga Dig vad Du upplever som den största idrottsliga besvikelsen i Din karriär?

- Det har funnits en hel del tillfällen när man känt en stor besvikelse. Jag minns att när vi förlorade TV-puckfinalen 1969

mot Ångermanland, så kändes det väldigt bittert. En annan sak som också var bittert var de tre raka SM-finalförlusterna mot AIK 1984. Inte därför att vi förlorade utan mer på det sätt vi gjorde det. Två stockholmslag i en SM-final och så åker vi på tre raka förluster. Det var en stor besvikelse.

Sån't händer väl i idrotten?

- Visst. Förr kunde man krypa under köksbordet efter en förlust och ligga där till nästa match. Med åren har jag dock fått lite bättre distans till det där. Hockey är trots allt inte allt här i livet även om

det betydligt mycket för mig och fortfarande gör det. Just den insikten gör det på något sätt lättare att lära sig att ta förluster på ett riktigt sätt.

SM-guld en höjdare

Får jag vända på det hela och fråga Dig vilket som är Ditt största ögonblick under Din hockeykarriär?

- Man hade oförglömliga ögonblick under pojk- och junioråldern. Mitt största ögonblick under senioråldern tycker jag var när jag fick ett SM-guld med Djurgården 1983. Det var en höjdare.

Det överglänste Dina VM-silver?

- VM-silver är väldigt bra det också med svenska mått mätt. Men ett silver är på något sätt ändå bara ett silver. Det är inget guld.

"Mitt största ögonblick under senioråldern var när jag fick ett SM-guld med Djurgården 1983. Det var en höjdare"

Tiden led och tidningen tackade Mats för att han trots ett pressat program hade tid med denna intressanta pratstund. En riktig höjdare för undertecknad. Mats rusade så vidare för att med Lill-Kenta äta en något sen middag med några forna lagkamrater i Djurgården.

Ralf Gustavsson

Foto: Ralf Gustavsson

Återförenade i spelargången på Hovet. Fr v Håkan Södergren, Mats Waltin, Tommy Mörth.

Souvenirprislista maj 1986

Armbandsur Digital/Quartz Med blinkande DIF-märke.....	65.-	Schalett blårand med DIF-märke 70 x 70 cm Siden.....	30.-
Askfat med DIF-märke.....	15.-	Sedelklämna text: Djurgår'n så klart.....	15.-
Badhandduk text: En Djurgårdare kastar aldrig in handduken. Storl. 60 x 103 cm.....	75.-	Slips.....	90.-
Bildekal 110 mm DIF-märke in ☐ utsida ☐	15.-	Sparbössa Kalle Anka i fotbollsdress ☐ hockeydress ☐	40.-
Bildekal 175 mm DIF-märke endast insides montering.....	20.-	Standar vit med DIF-märke	<i>Utförsäljes!</i> 15.-
Brevmärken 25 pack text: Jag stöder Djurgår'n.....	5.-	Streamers för bakruta text: DIF Igen—DIF Wroom—Tuta if you love DIF.....	15.-
Broderat kavajmärke 30 mm DIF.....	10.-	Streamers för bakruta text: Djurgår'n mesta mästarerna elva hockeyguld.....	20.-
Broderat kavajmärke 45 mm DIF.....	15.-	Sveitband för handled i DIF-färger.....	20.-
Broderat kavajmärke 75 mm DIF.....	20.-	Träskor text: Djurgår'n igen storlekar 35 — 45.....	75.-
Cigarettändare vit med DIF-märke.....	10.-	T-Shirt vit med DIF-märke och text: Djurgår'n — Sweden 0 — XL.....	55.-
Collegetröja vit med DIF-märke text: Mesta mästarerna st. L, XL.....	115.-	Tändstickor 10 pack med text: jag är heltänd på Djurgår'n.....	15.-
Flagga med DIF-märke samt lagerkrans ljusblå botten 70 x 90 cm.....	75.-	Vimpel med DIF-märke 20 x 30 cm Exklusivt utförande.....	40.-
Glasunderlägg i plast 2 gula, 2 röda, 2 blå.....	30.-	Vimpel mini dubbelsidig med DIF-märke och mesta mästarerna.....	17.-
Glasunderlägg i konstläder med DIF-märke i guld.....	25.-	Vimpel hockey SM 1983 samt alla SM-årtalen.....	17.-
Grammofonskiva EP med Djurgårdslåtarna.....	25.-	Väskmärke DIF ☐ supportermerke ☐ fotboll ☐	10.-
Haklapp med DIF-märke text: Född Djurgårdare.....	20.-	Väskmärke I love DIF.....	15.-
Halsduk ljusblå text: Djurgår'n.....	45.-	Ölsejdel med DIF-märke samt årtal 1891.....	35.-
Halskedja med DIF-märke eller Supporteremblem ange vilket.....	20.-	Öronringar i silver med DIF-märke.....	60.-
Handbag 47 x 23 x 27 cm.....	180.-	Profittallrikar: No. 1 Tumba.....	145.-
ID-bricka med DIF-märke och silverkedja.....	110.-	No. 2 Knivsta.....	140.-
Jubileumstallrik DIF:90 år. Motiv bågspännaren. DIF:s första klubbmärke.....	165.-	No. 3 Olle Tandberg.....	135.-
Kapsylöppnare med DIF-märke och lagerkrans.....	15.-	No. 4 Béla Rérrich.....	130.-
Kassettband med Djurgårdslåtar och hits.....	20.-	No. 5 Edwin Vesterby.....	130.-
Klubbmärke i relief, att sy eller klistra fast.....	15.-	No. 1-5 i ett set.....	580.-
Klubbjacka marinblå med gul/röd passpoal samt DIF-märke. S-M-L-XL.....	345.-		
Knappmärken. DIF så klart eller SM-hockey 1983 ange vilket.....	5.-		
Kortlek singel.....	30.-		
Livrem gul-röd-blårandig med mässingspänne presentförp.....	40.-		
Nyckelring med DIF-märke.....	10.-		
Nyckelring fotbollsspelare.....	6.-		
Pannband i Djurgårdsfärger.....	15.-		
Paraply.....	55.-		
Penna med text: Djurgår'n Gul-Röd eller Blå.....	15.-		
Penna med halsnodd och DIF-märke.....	10.-		
Plakett med DIF-märke helgjuten mässing på träplatta.....	40.-		
Rosett för väggmontering med DIF-märke diam 21 cm.....	10.-		
Scarfs röd med text: Djurgår'n igen.....	15.-		

Namn: _____

Adress: _____

Post nr: _____ Tel: _____

Rekvireras genom: DIF-BUTIKEN Stockholmsvägen 60 C, 181 42 LIDINGÖ
Öppet: Mån-Fredag, kl. 15-18, Tel. 08-765 50 38

I HUVUDET PÅ EN HOCKEYTRÄNARE

– fortsättningen av intervjun med LEIF BOORK

Om många hockeytränare likt älgarna följer de upptrampade stråken och inte gärna avviker från de utstakade lederna, så är Leif Boorks inriktning mer att gå sina egna vägar. De flesta journalister tycker sådant är intressant och ibland tydligen så intressant att Leif Boork mycket kommit att bli en rubriker-nas man i massmedia. Med hjälp av huggormar och grodor har han till och med hamnat på löpsedlarna.

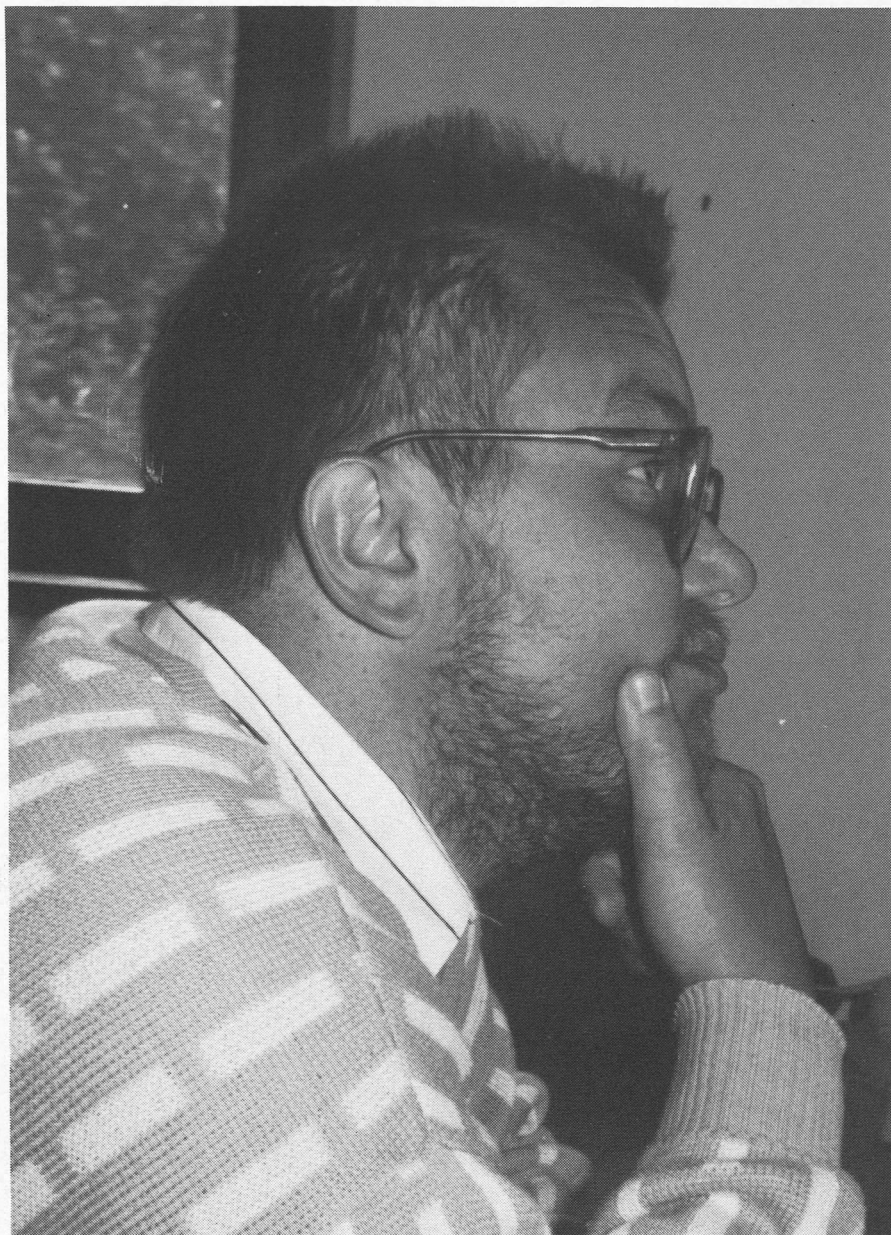
Man skulle därtill kunna påstå att han är den direkta orsaken till att varje intervju med en hockeytränare eller spelare numera som standard ofrånkomligt tycks innehålla en fråga om det här med grafologins och astrologins existensberättigande inom hockeyn.

Eftersom andra ställt dessa frågor tänkte vi hoppa över dem här. I denna något annorlunda intervju tänkte vi istället ta reda på vilka tankar som finns i huvudet på en hockeytränare som Leif Boork. Vi tänkte göra det genom att tentera Leif lite närmare på de tankar och idéer som ligger bakom hans i många fall okonventionella synsätt.

Det gäller då inte minst hur man genom olika former av mental träning kan öka en spelares eller ett lags kapacitet. Vi tänkte stanna upp lite vid detta i det här samtalet med Leif.

Låt mig dock börja med att fråga Dig hur Du överhuvudtaget upplever all den här publiciteten som Du ständigt verkar vara utsatt för?

– Egentligen berör det mig inte så mycket. Det är viktigare att Du har en övertygelse i det Du gör och att Du har en idé eller plan för vad Du vill, än att detta står beskrivet i tidningarna. Medias roll är att förmedla kunskaper och nyheter till allmänheten om det som hänt. Om man då anser att det finns ett nyhetsvärde i det vi gör så är det synd att man nästan hela tiden bommar det djupare budskapet, därför att man ständigt söker de stora säljande rubrikerna. Det är inget direkt nytt i mediabranschen, men det är lite tråkigt, därför att människor i allmänhet härigenom

Leif Boork

Foto: Ralf Gustavsson

Rubriker

**BOORK STICKER
UT HAKAN IGEN**
DAGENS
SPORSTEN
VISST ÄR HAN SIG LIK
ÖRNSKOLD
sen). Från lugg till snagg.
Leif Boork ser inte ut som
Humle&Dumle möglar aldrig
Boorks **årsiktslyftning till trots**
– vi känner igen gänget ändå

ofta går miste om det verkliga innehållet.

Innebär inte fokuseringen på Dig att laget och spelarna kan komma lite i skymundan?

– Vi har diskuterat det här inom laget att styrningen i det här avseendet kan bli för stark på mig. När vi tog upp det under min förra sejour i Djurgården upplevde spelarna det inte som något negativt. Själv försöker jag hålla spelarna informerade både om vad som hänt och vad som kommer. Vi har skulle man kunna säga ett tyst avtal, där jag vill att spelarna tar upp det med mig om de tycker att fokuseringen på mig på något sätt skulle upplevas som besvärande. Jag tror tvärtom att spelarna för det mesta upplevt det som positivt.

Ernst-Hugo Järegård

När det gäller Dig så är det vissa mer eller mindre spektakulära händelser som har kommit att förknippas med Ditt namn. En sådan händelse var väl när Du för något år sedan lät Ernst-Hugo Järegård framträda för hockeyspelarna. Jag har hört att en del äldre idrottsledare har lite svårt att förstå det där. Låt mig därför fråga Dig vad mening var med detta?

Lefte tar hjälp av penna och papper för att förklara detta. Han ritar en tidsaxel och säger:

- När man är ung är man ganska flexibel och öppen för nya tankesätt. Man kastar sig lätt från en verksamhet eller uppfattning till en annan. Men ju äldre man blir desto mer konventioner hinner man skaffa sig. Så här gör man och så här gör man inte. Flexibiliteten avtar på något sätt med ökad ålder. Det förvånar mig därför inte att framförallt många äldre idrottsledare kan ha svårt att förstå sådana här saker, just därför att dom är låsta i vissa konventioner.

Men hur förklarar Du då detta med Ernst-Hugo Järegård?

- Grundfilosofin är ungefär den här: En hockeyspelare i Djurgården idag lever mellan det träningsläger som vi i början av augusti inledde säsongen med i Finland och den SM-final som vi hoppas spela i mars nästa år. Det här är en process som följer ett visst mönster, där framförallt de spelare som varit med några år rätt väl känner till hur rutinerna går. Det är alltså en relativt smal sektor som man rör sig inom. Om då de mentala upplevelsena vid sidan av detta för en spelare enbart exempelvis skulle inskränka sig till att komma i en sportbil cabriolet, körande på snögården, brudar, stockholmsatmosfären och alltihop det där, så är detta de enda referenspunkterna som troligtvis finns i denna spelares värld. Det innebär att när det dyker upp ett problem för den här spelaren, så har han bara de här nyanserna att referera till.

Sätt då in som vi gjorde Ernst-Hugo Järegård och det han representerar. Plötsligt får Du en annan vidd i Dina upplevelser. Det blir härigenom många fler schatteringar i det som mentalt seglar genom Ditt huvud. Det innebär att när Du ställs inför en situation, så kan Du alltså bemästra den bättre tack vare att Du har fler referenspunkter att tillgå. Du kan se situationer och möta problem utifrån fler utgångspunkter.

Men det här äger väl sin tillämpning på de flesta områden?

- Precis. Det är en totalbild, som gäller oavsett om Du talar om hockey eller inte. Teorin är egentligen väldigt enkel och det jag säger är i grunden ingenting nytt. Vad jag är ute efter är själva principen. Den skulle också kunna uttryckas så att den som har 20 problem kan ta upp det 21:a utan att känna det som en belastning. Den som däremot inte har något problem och får ett han får ett helvete.

Vid skrivbordet.

Foto: Ralf Gustavsson

Men blir man då genom Dina teorier en bättre hockeyspelare, kanske någon frågar sig?

- Om Du blir mer nyanserad i Din tillvaro så blir Du det även i Ditt sätt att spela hockey. Det an knyter lite till min helhetssyn. Jag tror nämligen att Du är samma individ oavsett om Du har en hockeydräkt på Dig eller om Du gör något annat. Att slå in lite nya dörrar och få en spelare att få smak för lite andra saker är därför som jag ser det, en metod att utveckla en spelare även rent hockeymässigt.

Självbevaringsdrift

Hur kommer Du fram till sådana här slutsatser?

- Jag har faktiskt själv funderat över varför jag gör sådana här saker. Jag gör det naturligtvis för att jag tror på det. Till viss del är det väl också ett resultat av en ren självbevaringsdrift. Har man som jag i olika former sysslat med hockey under 23 år och gjort det i stort sett varje dag, så kommer Du till ett stadium, där Du frågar Dig hur Du skall orka jobba vidare och göra det med samma geist. Det har då fått mig att söka mig nya vägar för att på det sättet nå ett större innehåll i min verksamhet. När jag så tycker att jag trivs med någon ny tanke som jag provat, då vill jag på något sätt också förmedla den vidare inom min verksamhet.

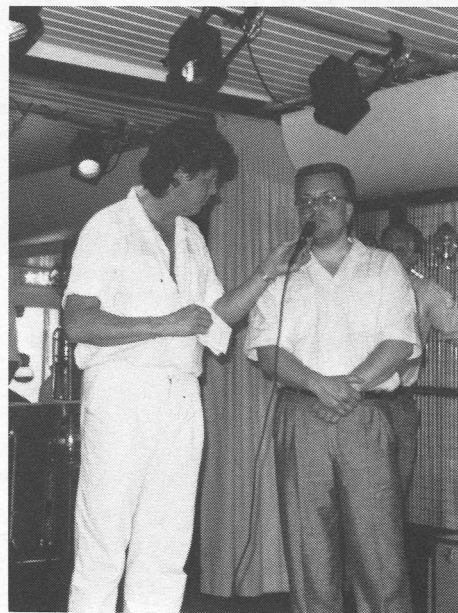
Har Du något exempel på en sådan här tanke?

- Ta den där mysiga killen med cabriolen som ser till att dräkten sitter snyggt och som går ut på isen och gör ett

mycket bra jobb och publiken vrålar. Sätt honom mitt ute i skogen med ett problem på en sådan här fjällvandring som vi gjorde. Skulle Du då fråga honom om vad han ser när han sitter där mitt ute i skogen så skulle han säkert svara Dig: "Jag ser inte ett dj-a dugg." Han ser alltså inte att bladen är gröna och han har inte upptäckt att luften i fjällen doftar på ett annat sätt än i Stockholm. Varför gör han inte det? Jo, den värld han lever i består inte av sådana element. Därför kan han inte läsa av dessa nya saker när dom dyker upp. Det är där jag som ledare har en viktig uppgift att få honom att se att bladen är gröna genom att sätta honom i sådana omständigheter, där han tvingas att uppleva detta.

Jag vill dock för undvikande av missförstånd säga att jag inte är någon "grönvågare" som tror att all hemlighet ligger i gröna blad eller någonting sådant. Vad jag däremot vill säga är att möjligheten att nå en framgång eller ett uppsatt mål kan gå över lite andra vägar än vad vi många gånger tror.

"Den som har 20 problem kan ta upp det 21:a utan belastning men den som inte har något problem och får ett han får ett helvete."

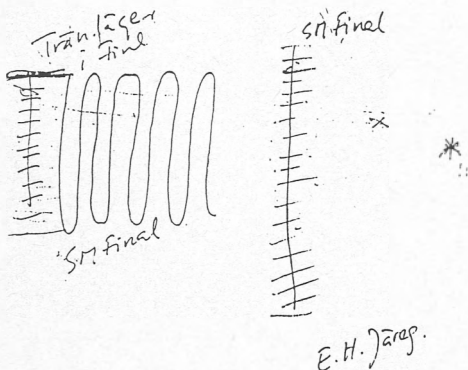
På estraden.

Foto: Ralf Gustavsson

Vilse

Jag hörde att några av killarna tappade orienteringen under en sådan där fjällmarsch och att Du efteråt skulle ha sagt att detta var en av de mest positiva effekterna av hela den marschen. Stämmer det?

- På en sådan fjällmarsch är det ofta så att man två och två ställs inför uppgiften att ta sig till ett visst mål. Hamnar Du då i en situation, där Du står med vattnet upp till axlarna i någon myr, myggen surrar, solen har börjat gå ner och Du är väldigt långt hemifrån och man inte kan enas om åt vilket håll man skall gå, då har

man helt klart ett problem att lösa. Erfarenheten från en sådan situation är säkerligen mycket nyttig.

Överlevnadsmarschen

Fast nu har ni ju övergått till överlevnadsprov i stället. Varför?

- Överlevnadsmarschen var ett steg

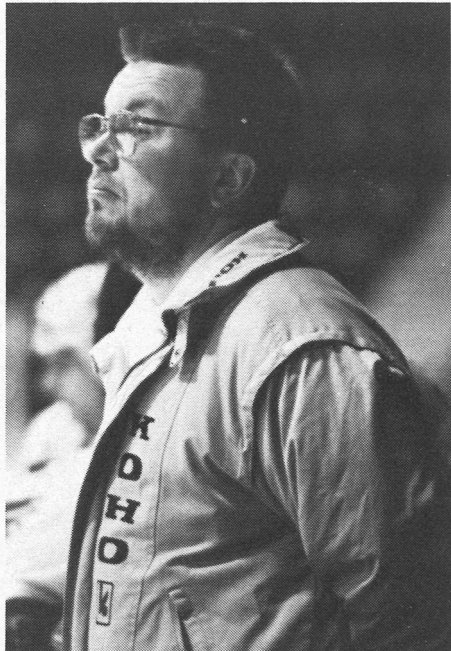

Foto: Stefan Sundin

I båset.

vidare på temat att utsätta spelarna för psykisk och fysisk belastning och tvinga dem att lösa problem under svåra omständigheter. Detta paras då i en sådan här marsch med naturupplevelser och en för många av killarna annorlunda miljö.

Blir då bladen, för att anknyta till det Du tidigare sa, grönnare under en sådan här överlevnadsmarsch?

- Ja, jag tror definitivt att dom blir grönnare, d v s man lär sig att ta vara på nyanserna i tillvaron på ett helt annat sätt när man tvingas in i sådana här situationer jämfört med när man har det ganska väl bäddat omkring sig. Har Du det för väl bäddat så tror jag Du kan gå i Din tunnel ganska länge utan att registrera saker och ting runt omkring Dig. Detta kommer då att påverka Dig negativt. Till slut går Du ut på ishockeybanan också utan att registrera de möjligheter som ständigt dyker upp där.

Vad är erfarenheterna av den här överlevnadsmarschen?

- Vi har gjort en uppföljning. Alla killarna tyckte att det här var något speciellt, som de inte skulle vilja ha ogjort. Det var en extra krydda i tillvaron. Det var lite grand det som var vitsen också - att inte bara träna för att uppleva några minuters glädje över ett eventuellt SM-guld utan också ha upplevelser på vägen dit.

Järegårdare

Det här vi hittills talat om har i stor utsträckning gällt spelarna och laget. Även om det krävs lite andra egenskaper av Dig,

så är det väl viktigt även för Dig att vidga Dina referensramar. Vilka är så att säga Dina "järegårdare"?

- Jag läser rätt mycket. Jag samlar frimärken och Höganäskrutor och jag är intresserad av att titta på fåglar. Jag bor i Sorunda och speciellt så här på höstarna går jag en hel del i skogen. När jag går där i skogen och när jag tittar på fåglarna, då samlar jag kraft. Då jag står där alldeles ensam ute i skogen och ingen vet var jag är, då mår jag väldigt bra. Det är i de lägena som jag också närmar mig dessa tankar var kraften finns någonstans.

Jag kan också nämna att jag har mediterat och att jag har en del kontakter med grafologer. Alla de här kontaktytorna ger mig hela tiden impulser, som föder nya tankar. Det ena föder på något sätt det andra. Det är det som är spännande. Allt det här, skulle jag vilja säga, är på något sätt mina järegårdare. Sedan har jag hockeylaget också.

Är det då Din experimentverkstad?

- Ja, kanske är det lite labb över det. Fast det gäller att laborera rätt för det krävs resultat.

"Då jag står där alldeles ensam ute i skogen och ingen vet var jag är, då mår jag väldigt bra."

Efterapning

När Du blivit kritiserad för Din hockeysyn, så har Du påpekat att dom som kritiserat Dig suttit i timalt på Hovet och skrivit av Dina träningar. Även om ännu ingen gjort något överlevnadsprov så är det många som tycks efterapa Dina metoder. I förra numret till exempel påtalade vi hur många i början var tveksamma till det här att ta ut hockeyspelare på fjällmarscher. Sedan vann ni SM och därefter skall alla klubbar gå fjällmarscher. Min fråga är i vilken mån Du tycker att träningsprogram och metoder bör hållas hemliga?

- Jag tror på det som sker med övertygelse. Säg då att jag går ut och förmedlar en tanke som jag tror på. Om någon då skulle säga samma sak som jag gör, så gör man det troligtvis på ett annat sätt än vad jag gör. Därför att om man har lånat ett budskap blir det mer fraser och efterapningar. Då tror jag inte det gör så mycket om man har den faktiska kunskapen. Det är inte där hemligheten ligger. Den ligger istället i sättet att förmedla den på.

Så det finns inga sådana revolutionerande metoder som skulle kunna göra att man skulle få det försprång före motståndarna som de nya idéernas kvalité borde kunna medge?

- Nej jag tror inte alls att det ligger på planet spelsystem, tekniska finesser eller rena träningsmetoder. Däremot ligger skillnaden, som jag sa, i sättet att lära ut dem, d v s hur man talar med en spelare för att få honom att exempelvis utföra det Du sagt eller lärt ut. Det är hemligheten. Den kan man inte efterapa.

Jag har hört att Du till och med åker ut och föreläser om Dina rön och erfarenheter. Vad är Ditt budskap och vilka brukar Du tala till?

- Det är alltifrån brandkårer till ledningsgrupper i rätt stora företag. Ute i samhället idag är man mycket intresserad av hur man jobbar ihop i ett lag och vad idrotten där har att förmedla till övriga verksamheter. Mer allmänt kan jag väl säga att jag vänder mig till dem som vill lyssna och ta emot mitt budskap. Egentligen har jag inget behov av att gå ut och förmedla något, utan jag gör det om andra vill att jag skall ställa upp. Och det verkar finnas ett stort intresse.

Tränarligen

Apropå träningsmetoder så har Du sagt att ni i år har tränat kvantitativt mindre än tidigare år. Annars har det väl funnits något av en tränarligen, där det har gällt att träna mest?

- Jag håller med om att det varit så. Jag tycker det är fel, därför att det blir lätt statistikträningar över det hela. På kurserna försöker tränarna att bräcka varandra genom att tala om att man tränar si och så mycket. Vet Du vad jag tror att det här beror på? Jag tror det kan förklaras utifrån de tre steg som jag brukar se utvecklingen från; intresse, kunskap och visioner eller idéer om man så vill. Det grundläggande är intresset. Sedan skaffar Du Dig kunskap utifrån detta intresse. Det är då den rent faktamässiga kunskapen, som att exempelvis spela 2-2-system eller skjuta ett slagskott på ett visst sätt. När Du rör Dig på kunskapssteget, så handlar det egentligen bara om att lära sig en sak som redan finns dokumenterad. Det är mycket en fråga om flit. Men när Du kommer till det tredje steget d v s idéerna eller visionerna, då gäller det mer att prova tankar och söka sig fram. Då är Du genast ute på lite djupare vatten för Du vet inte riktigt vart det hela leder. När en tränare kommer upp i högre sammanhang och blir fokuserad och ställd under press - vad gör han då? Jo han blir osäker och vågar inte utveckla nya idéer och metoder, utan han håller sig krampaktigt kvar i det som är den faktiska kunskapen d v s antal tränings-tillfällen. Då kan ingen attackera honom, för då kan han alltid säga: "Titta vi har ju tränat 71 gånger eller vi har sprungit si och så mycket och vi har så här mycket i syreupptagning o s v." De sakerna är egentligen inte ointressanta, men jag anser att den idémässiga biten är intressant också. Risken är att den av de skäl som jag nämnt lätt kan hamna i skymundan.

Vi hoppas att Leffes ambition att söka sig nya vägar skall utveckla hockeyn idémässigt och inte minst leda Djurgården mot nya framgångar. Kanske mot slutspel och SM-guld?

Ralf Gustavsson

"Det gäller aldrig att överträffa andra det gäller att överträffa sig själv"

– säger djurgårdaren **ERNST-HUGO JÄREGÅRD**

Visste ni att Ernst-Hugo Järegård är en genuin idrottsentusiast och att han är djurgårdare? Om detta intressanta förhållande inte med önskvärd tydlighet framgått i program som "Här är Ditt liv" eller i andra sammanhang så avslöjar Ernst-Hugo detta här i denna exklusiva intervju, som han givit för tidningen Djurgårdaren.

Ernst-Hugos deltagande i Djurgårdens ishockeylags mentala träning, som omtalas i intervjun med Leif Boork i detta nummer, väckte vår nyfikenhet på denna scenens mästare. Detta resulterade i att vi sökte upp Ernst-Hugo för att närmare förhöra oss om hur han främst då upplevde sitt möte med hockey-spelarna.

Vi inbjuder i denna intervju tidningens läsare till ett spännande möte med denna mångsidige aktör. Själva vill vi recensera detta möte som en riktigt "järegårdare".

Konstnärer och kollegor

Att som Du nu gjorde ställa Dig i ett omklädningsrum för att förmedla ett budskap till ett antal hockeyspelare tillhör väl inte det Du normalt sysslar med. Hur upplever Du rent allmänt en sådan här lite annorlunda typ av uppgift?

– Skall jag säga Dig sanningen, så är det något av det mest tilltalande som finns att möta framförallt unga människor, som uttrycker sig intuitivt konstnärligt, vilket idrottsmän gör. Det är naturligtvis förenat med stor exotism att som jag fick göra, stå där i ett omklädningsrum med Djurgårdens ishockeyspelare och försöka påverka deras intuitiva konst.

Så spelarna och Du är så att säga kollegor i den meningen att Du betraktar er båda som konstnärer?

– Det är viktigt att vi är övertygade om att vi båda är konstnärer. En idrottsman är konstnär genom hela sin skulptur och genom hela denna utstrålning åt ett visst håll där det gäller att skapa något framåt på ett vinnande sätt. Vi söker ju alla efter

Foto: Ralf Gustavsson

enkelheten. Här är enkelheten att gå rakt på mål och slå in pucken. Det är en enkelhet som de flesta konstnärer komplicerar genom att göra för svår. Här gäller det att nå fram så fort och så rakt som

möjligt. Mitt bidrag var då bara att försöka påverka dem i detta så gott jag kunde genom att försöka medverka till att skapa ett mervärde i denna fysiska matematik som är deras konstart.

Kumlakorridorer

Var ägde det här mötet med hockeyspelarna rum?

– Det var på Hovet. För mig som bara suttit på läktaren tidigare var det som att komma in i en väldig borg, att komma ner där i korridorerna i de undre enviroingerna på Hovet. Det var lite grand av borg, det var lite grand av Kumla över det hela, med dörrar som öppnades och slöts, innan jag kom in i det allra innersta. Där i sitt omklädningsrum satt då dessa spelare med sina kolossala kroppar och sina väldiga muskler. Jag kom in där just efter det att de hade avslutat en träning.

Läste Du dikter eller vad var det Du framförde för dessa för Dig kanske något ovanliga åhörare?

– Jag har haft tankar om mig själv och mitt arbete. Det handlar om hur jag skall kunna påverka mitt arbete till bättre resultat och större koncentration för uppgiften. Dessa tankar har jag tecknat ner. Det är helt enkelt tankar om skådespeleri, men de fungerar i alla sammanhang i samhället inte minst i ett omklädningsrum för som i detta fall Djurgårdens elithockeyspelare.

Brinnande ögon

Visste dom om att Du skulle komma?

– Jag tror inte det för dom tittade på mig som om det var en främmande liten uggla som kom in i omklädningsrummet. Jag började gorma på och dom var förbryllande. Rätt snart kunde jag se vilka som var receptiva. Vissa var receptiva för mitt uttryck andra för vad jag sa.

Och några kanske för att Du var den Du är?

– Kanske. Å, kommer han hit! Vad gör han här? Konstigt nog låg det kanske lite av en kulturchock i detta. För mig var det en stor upplevelse framförallt då att möta dessa stora kroppar och se dessa brinnande ögon hos spelarna.

Du hade ögonkontakt med dem?

– Ja hela tiden. Det måste jag som aktör alltid ha för att få kontakt med min publik. Utan ögonkontakt går det överhuvudtaget aldrig att tala med någon och det gäller att inte släppa den.

Tittade dom i backen då eller?

– Det är klart att vissa värjer sig. Det är ju naturligt att när man går rakt på ögonen vill man ju gärna värja sig.

Vad tyckte spelarna efteråt?

– Jag kunde läsa i deras ögon att allting på något sätt var inställt på ett resultat. Här hade man då till och med på köpet fått en skådis, som skulle hjälpa till och påverka detta. Detta mitt intryck stämde ganska bra. Istället för att säga att det var

bra, vilket dom delvis också gjorde, så sa dom att vi kommer att klara det i kväll. Det här var nämligen mitt på dagen och på kvällen skulle dom spela en derbymatch mot AIK.

Högsta önskan

Har Du själv något idrotts- eller hockeyintresse?

– Nu skall jag säga Dig att jag blev skådespelare därför att jag tyvärr inte hade några förutsättningar att bli idrottsman.

Vad har Du fått för intryck av denna regissör i de sammanhang där ni samarbetat?

– Han är hela tiden eftertänksam. Jag kände hur han penetrerade allting – dels då vad jag gjorde och vad jag sa, dels även iakttagande spelarnas reaktioner. Vad som varit underbart att se är den respekt som Leif har för sina spelare, vilket man tyvärr inte på alla händer uppfattat i massmedia. Där har han ibland mycket kommit att beskrivas som en känslolös robot. Det är inte alls så. Han diskuterar allt med stor

Foto: Ralf Gustavsson

Det var annars min högsta önskan. Jag är fixerad vid idrotten, men det vågar man ju knappast säga idag.

Regissör

Vilken uppfattning om vad Leif Boork ville ha ut av Din medverkan fick Du vid din första kontakt med honom?

– Det var en intellektuell kontakt. Han är ju en tänkare. Jag minns att jag betraktade honom som en regissör och konstnärlig ledare. Det är ju det han är. Fast var och en har ju sina medel att nå fram till urladdningen. Vi var helt överens om att jag skulle vara en del i att nå fram till denna urladdning för laget.

värme. När jag t ex för någon betvivlade att han hade kunna anamma allt det jag sagt, fick jag omedelbart ett par tre förklaringar av Leif. Jag såg hur det jag sagt tände hans ögon och jag fick ett påtagligt bevis på hans äkta engagemang.

Djurgårdare

Den här intervjun borde kanske ha gjorts "någonstans där mellan Dover och Calais" men gjordes delvis i en taxi på väg från Lidingö till Stureplan. När jag påminde Ernst-Hugo om att jag gjorde intervjun för tidningen Djurgårdaren, utbrast han: – "Jag är Djurgårdare och håller på Djurgården."

Taxichauffören som inte fått veta vart vi skulle åka, uppfattade tydligen bara det sista ordet och trodde att vi skulle åka till Djurgården. Han tyckte färdmålet var något opreciserat och frågade: - "Djurgården vart då frågetecken?" Ernst-Hugo uppfattade detta som att taxichauffören trodde att Ernst-Hugo skulle vara Djurgårdare med frågetecken och replikerade snabbt - "Nej, jag är djurgårdare med utropstecken!" Det var med stor munterhet som missförståndet klarades ut och Ernst-Hugo sade till taxichauffören - "Aj fan, jag trodde att Du inte var djurgårdare. Du kan köra oss till Stureplan någonstans!"

"Järegårdare"

När vi närmar oss Lidingöbronns norra landfäste berättar jag för Ernst-Hugo att hans besök där hos spelarna i mina samtal med Leif Boork kommit att betecknas som en "järegårdare", d v s en grej som så att säga ger en extra kick. Jag berättade att jag i min intervju med Leffe också frågat vad som var hans järegårdare och sa att jag inte ville missa möjligheten när jag nu hade chansen att ställa frågan:

- Vad är Ernst-Hugo Järegårds "järegårdare"?

- Mina "järegårdare" är först och främst mina böcker. Jag kan inte som Leif gå ut och uppleva naturen. Jag kan titta på naturen, men min upplevelse är mer att gå hem och läsa om den.

En annan sak som fascinerar mig mycket är kampen på idrottsplan. Det har livet igenom varit en stor "järegårdare" för mig att uppleva denna fysiska konststart, som måste ha en intellektuell bakgrund. Den kanske inte är medvetet intellektuell i början utan det kommer så småningom med åren när man blir ledare. De yngre söker inte på samma sätt intellektuella förklaring-

ar, som vi vuxna som vet att detta krävs för att nå maximal fysisk urladdning.

Medan vi närmar oss staden och kör förbi en annan Djurgårdsborg, Stockholms Stadion, frågar jag när vi får se Ernst-Hugo på Hovet nästa gång. När jag förtydligar mig och säger att jag inte menar där nere i Kumlakorridorerna utan på läktaren, skrattar han och säger skämtsamt att han hoppades att denna intervju skall rendera honom några fribiljetter.

Konstnärlig galenskap

Vi glider in på ett annat samtalsämne och jag frågar Ernst-Hugo:

Vad tycker egentligen Dina kollegor om att Du till exempel framträder för hockeyspelare i ett omklädningsrum?

- I början var det väl förbryllande för många, för vi sitter ju fast i en statlig institution där alla skall hålla sig inom sin sfär och jag håller ju på med så mycket. Jag tror de betraktar mig som en skådespelare som håller på med mycket bisarra saker. I mångas ögon är jag kanske mer en konstnärlig allmänhet än en skådespelare. Jag tror det mycket beror på att jag har en nyfikenhet och en galenskap som jag tror att alla skulle vilja ha.

Nyfikenhet på vad?

- En nyfikenhet på livet och en nyfikenhet inte minst på den största och mest intressanta av alla folkrörelser. Det är faktiskt idrottsrörelsen. Den griper över hela fältet. Det finns ingen motsvarighet till idrottsrörelsen inom folkrörelserna. Den är idealisk för alla att arbeta med för där kan man nå alla människor oavsett ras eller kön.

Joggar Du något själv?

- Där kom vi in på en känslig fråga,

säger Ernst-Hugo skrattande och replikerar - Jag läser böcker.

Ny långfilm

Vad står annars närmast på Din konstnärliga agenda?

- Jag har just gjort en långfilm med Marie-Louise De Geer Bergenstråhle. Den kommer på biograferna i mars. Före jul skall jag göra några små TV-program och sedan planerar jag ett miljöprogram tillsammans med P C Jersild. Till sommaren skall jag göra en ny film.

Innan våra vägar skildes frågade jag Ernst-Hugo om han hade någon replik eller något citat som skulle kunna knyta an till det vi nu talat om och som han som en hälsning skulle vilja vidareförmedla till Djurgårdens hockeyspelare och alla idrottsmän och kvinnor i föreningens alla sexton sektioner.

Ernst-Hugo tittade sin utfrågare rakt i ögonen och med sin välkända röst och på sitt oefterhärmliga sätt gav han mig följande devis att föra vidare;

- Det gäller aldrig att överträffa andra, det gäller att överträffa sig själv.

Ralf Gustavsson

SJÄLVIRONISKA RUTAN

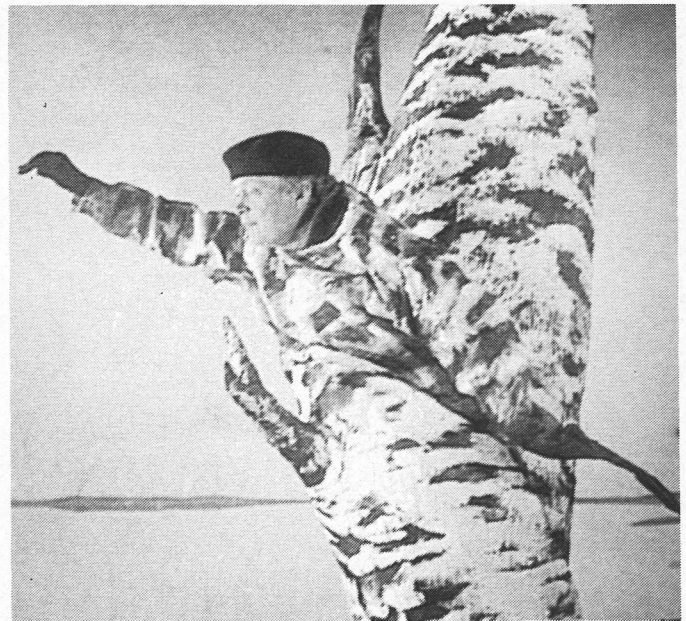
Vet Du vilken som är den starkaste kandidaten till Nobels fredspris i år?

Nä...

Det är Djurgårdens fotbollslag. Vet du varför?

Nä...

Jo, dom har inget försvar och dom går aldrig till anfall.

Ernst-Hugo - känd från TV. Visste ni att dessa TV-inslag med Ernst-Hugo enligt en färsk undersökning har setts av 8 av 10 svenskar?

SPÄNNANDE ARENOR OVER THERE

Hösten 1984 var jag på en studieresa till Kanada och USA. Stockholms fritidsnämnd hade utsett två politiker (Ingemar Josefsson och jag själv) samt två tjänstemän (fritidsförvaltningens chef och dess tekniske chef) som deltagare i resan. Svenska Ishockeyförbundet medverkade i planeringen. Med på resan var också Rickard Fagerlund och Jan-Åke Edvinsson från Ishockeyförbundet.

Avsikten med resan var att studera olika moderna anläggningar inför planeringen av en ny arenaanläggning inom Johanneshovsområdet. Resan gjordes samtidigt som Canada Cup spelades. På så vis fick vi ju också möjlighet att studera hur arenorna fungerade vid stora evenemang. Bl a såg vi den spännande matchen då Tre Kronor slog Kanada med 4-2! Sammanlagt kom Tre Kronor den gången på andra plats efter Kanada.

Jag skall i den här artikeln försöka återge en del av de intryck och erfarenheter som vi fick under resan.

Checklista

På en sådan här resa är det naturligtvis många olika saker som man studerar, teknikerna tittar på vissa saker, vi politiker på andra osv. Sammantaget fick vi en rätt god bild av förhållandena på de 8 arenor vi besökte. Vi fick också del av andras erfarenheter och misstag.

Vi hade med oss en lång checklista som bl a upptog följande punkter:

- * Hur flexibel är anläggningen? Går det att snabbt skifta om mellan olika arrangemang?
- * Hur var relationen mellan fasta och rörliga läktare (s k telescopeläktare)?
- * Hur hade man löst handikapptillgängligheten? Hade man trappor eller ramper?
- * Hur var foajéerna utformade? Information till publiken, vägvisare, biljettförsäljning?
- * Gick anläggningen att utrymma snabbt?
- * Kunde arenan disponeras på olika sätt, t ex genom att scenen kunde placeras i olika lägen?
- * Hur var pressläktare och pressrum placerade i förhållande till spelarnas omklädningsrum och artistloger?
- * Fanns särskilda boxar/bås eller läktare för uthyrning till företag eller organisationer?
- * Hur var sikten från olika läktarplatser och hur var stolarna utformade?

Rationellt i Tacoma

Det går inte att göra en kort sammanställning av våra intryck eftersom anläggningarna i sig var så olika. På ett sätt kan The Olympic Saddledome i Calgary och Tacoma Dome utanför Seattle sägas vara varandras motsats.

När man byggde Tacoma Dome, som blev klar 1983, hade man en klart begränsad budget och målsättningen att med stor flexibilitet få in så många åskådare som möjligt.

Därför bestod 60 % av läktarkapaciteten av s k telescopeläktare med bänkar av plåt och trångt mellan bänkraderna. Endast 10 000 av totalt 25 000 platser är fasta. Resten var alltså på "hopfällbara" läktare.

Detta ger naturligtvis en hög publikkapacitet men samtidigt ett väldigt kallt och skramligt intryck genom all plåten.

Genom att ha läktare som bestod av långa bänkrader skulle inte arenan upplevas som tom om den bara var halvbesatt eftersom publiken då breder ut sig mera. Hade man haft individuella stolar skulle det märkas mera tydligt om publiken inte var så stor. Så resonerade man där.

En annan filosofi man hade när det gällde Tacoma Dome var att inte ha några separata VIP-boxar. Alla skulle behandlas lika. Men en restaurang öppen för alla med utsikt över arenan hade man i alla fall.

Anläggningen innehöll också en rad sidoutrymmen som kunde användas på olika sätt. Dessa var mycket spartanskt inredda. Skälet för detta var att varje arrangör har så olika önskemål - för att inte tala om artisterna - att det var bättre att hyra in utrustning och möbler för de olika evenemangen. Och som bekant kan ju det mesta hyras/leasas i USA.

Mitt slutintryck av Tacoma Dome var att den verkar vara mycket rationell och effektiv ur driftsynpunkt på bekostnad av trivsel och komfort.

Tacoma Dome med sina enorma telescopläktare som medför att hallen kan byggas om för olika aktiviteter.

Trivsamt i Calgary

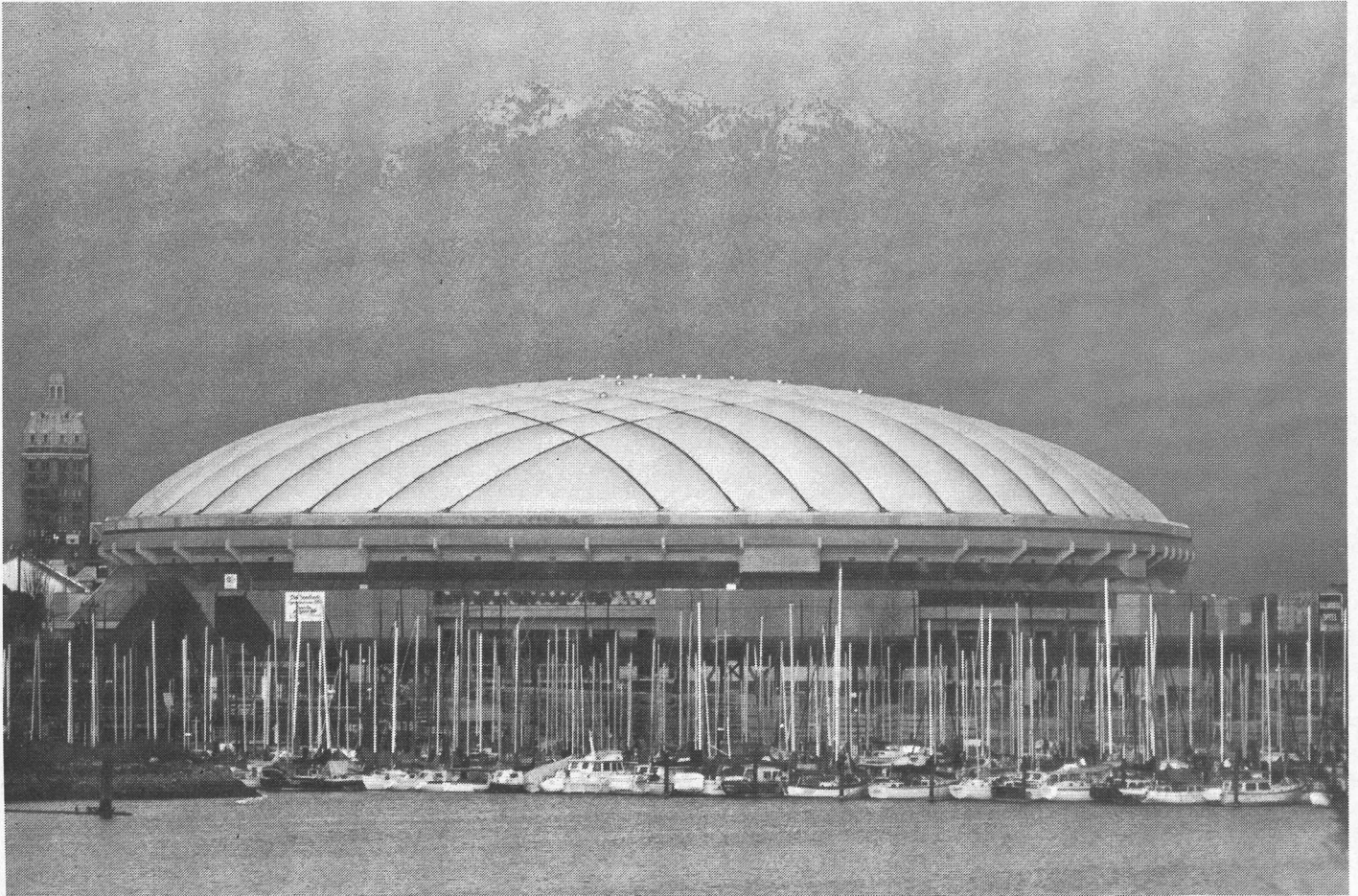
Raka motsatsen till Tacoma Dome enligt min uppfattning är The Olympic Saddledome i Calgary. Den arenan skall bl a användas för konstämning och ishockey under vinter-OS 1988. Arenan är framför allt byggd för just ishockey och är hemmaarena för NHL-laget Calgary Flames. I arenabyggnaden har Calgary Flames sitt kontor och andra egna utrymmen.

The Saddledome är en arena som uppskattas mycket av spelare och publik. Den publik som kom till ishockeymatcherna hade ofta ett stort inslag av familjer. Det är nog ett naturligt resultat av den trivsamma utformning som anläggningen har.

Visserligen bestod den av väldigt mycket betong men den mjukades upp av en väl genomtänkt inredning med mycket färgglada tyger. Bl a var hänvisningsskyltarna för publiken tryckta på tyg.

Det var också öppet mellan foajéerna och läktarna så att den som vistades ute i foajén skulle ha en chans att följa evenemanget inne i arenan. Öppenheten gjorde också att man fick många platser för rullstolar.

Också här fanns telescopeläktare men inte i den omfattningen som i Tacoma Dome. Stolarna var individuellt utformade. Högt uppe under taket hade pressen sin egen "hängande" läktare, vilket ju i vart fall gav en god överblick över spelet.

På The Saddledome hade man en restaurang och VIP-boxar av olika storlek som kunde hyras på fem år. Vidare fanns det i foajéerna bra utrymmen för servering och försäljning. VIP-boxarna var inte inredda utan det fick varje förhyrare svara för själv. I priset för boxen ingår också biljetter till NHL-matcherna.

Till OS 1988 skall arenan ha 19.600 åskådarplatser mot för närvarande 17.500. De nya 2.100 platserna skall inrymmas på en läktarsektion som ännu inte är färdiginredd.

Det märktes att arenan var påkostad. Det sades att budgeten låg på 63 milj kanadensiska dollar. Det påstods att den kostat 85 milj dollar men att den i verkligheten hade kostat bortåt 125 milj kanadensiska dollar!

Arenan omgavs av ett stort antal P-platser för bilar och bussar. Ett sinnrikt system med trappor och ramper gjorde att bussar snabbt kunde tömmas och passagerarna lätt ta sig till arenan.

Luftburet tak i Vancouver

Det mest iögonenfallande på B. C. Place Stadium i Vancouver var det teflonbeklädda och luftburna taket. Genom den här takkonstruktionen slipper man pelare som kan skymma sikten i anläggningen. Man trodde att taket skulle hålla i minst 10 år men ingen vet helt säkert eftersom det inte prövats i den här storleksordningen tidigare.

B.C. Place Stadium kan ta nästan 65.000 åskådare om man utnyttjar arenagolvet.

Den stora anläggningen, som bla skall kunna användas för baseball med flera idrotter men inte ishockey, gav ett ljus och luftigt intryck tack vare taket.

I den här anläggningen förekom inga trappor mellan de olika foajéplanen utan publiken gick på ramper i stället. Också här lättades den gråa betongen upp av starka och glada färger.

Spelarutrymmen

Standarden på spelarutrymmena var genomgående hög på anläggningarna, särskilt om man jämför med Hovet. Det fanns ordentliga omklädningsutrymmen, duschar, bastu, i vissa fall bubbelbad, m m.

På något ställe hade man också inrett ett särskilt rum för spelarnas familjer, där de kunde träffas och vänta på sina respektive efter matcherna.

Sjukvårdsrum med tandläkarstol fanns på en arena. På en annan hade spelarna ett separat rum vid sidan om omklädningsrummet där de kunde umgås.

Man hade också många olika, mer eller mindre sinnrika system för vägledning av publiken. De flesta tycktes fungera bra. Men i Tacoma tyckte man inte att det behövdes, eftersom publiken hittar ju ändå!

Många användningsområden

Alla anläggningar vi besökte var utformade så att de skulle kunna användas för olika typer av arrangemang: idrottstävlingar och matcher, konserter, mässor, utställningar, konferenser, teater, cirkus, hästtävlingar, truck-racing osv. Detta för att man skulle få så hög beläggning som möjligt och god avkastning på investeringarna.

På Byrne Meadowlands Arena i New Jersey utanför New York hade man t ex 300 evenemang per år, ibland flera på samma dag.

B C Place Stadium i Vancouver med sin imponerande takkonstruktion.

Där fanns stora sidoutrymmen som kunde användas på olika sätt. När vi var där användes de för uppställning av hästar eftersom det pågick en hästauktion på arenan.

Omställningstiden mellan olika evenemang med respektive utan is varierade. På en arena har man nästan alltid is och lägger på ett väl isolerat golv för andra arrangemang. Där räknade man med att det krävs 2,5 timmar mellan t ex en ishockeymatch och en basketbollmatch.

Men att lägga ut basketbollgolvet tar bara en timme om man har full personalstyrka. Att frysa ny is kunde ta mellan 9 och 12 timmar på de arenor vi besökte.

Man påpekade också för oss det viktiga i att se till att det fanns ordentliga utrymmen och att lastningen och lossningen ordnades på ett bra sätt. När arenan väl är byggd är det för sent att rätta till sådana brister.

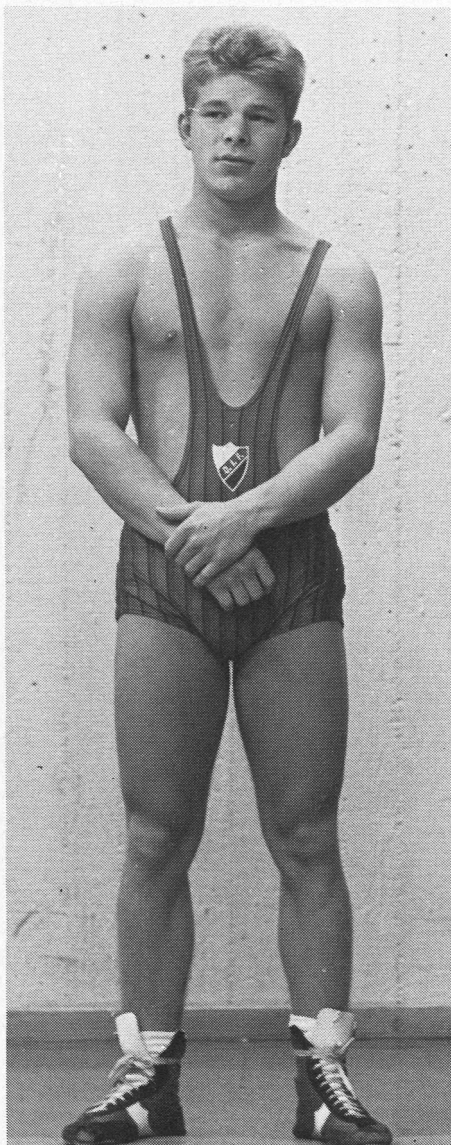
Sammanfattning

Vi som fick förmånen att delta i denna studieresa deltog också i juryarbetet kring den nya arenan på Hovet. Och det är helt klart att de kunskaper och den inblick i olika problem som vi fick underlättade vårt arbete i juryn. Även i det fortsatta arbetet med den nya anläggningen kommer vi och även staden att ha nytta av dessa kunskaper.

Barbro Ekdahl

MEDALJREGN ÖVER DJURGÅRDENS UNGDOMSBROTTARE

Djurgårdens brottningssektion startade höstsäsongen med ett tre dagars träningsläger i Åbo i Finland. Med på träningslägret var också Skå IK's brottare. Skå IK's är en brottarklubb som vi samarbetar med och som vi för övrigt planerar att gå samman med för att starta ett serielag. På träningslägret i Åbo var vi tio brottare från Djurgården och två ledare. Därtill hade Skå IK sju brottare och två ledare med. Det här träningslägret var ett läger endast för juniorer d v s brottare under tjugo år. På träningarna under lägret deltog även brottare från den Åboklubb som vi gästade. Träningen bedrevs i Åboklubbens trevliga träningslokaler belägna i centrala Åbo under ledning av gamle elitbrottaren Edvin Westerby assisterad av undertecknad. Det

Magnus Holmsten, 16-årigt nyförvärv från Kumla. Vinnare i såväl Järfällacupen som Nobelkampen i höst.

Tre framgångsrika brottarbröder. Fr v Jonny, 16 år, Jimmy, 10 år och Jerry Månsson, 14 år.

blev tre stycken stenhårda träningspass varje dag. Vad innehöll då ett sådant här 2,5 timmars träningspass? Jo, vi började med en halvtimmars uppmjukningsgymnastik och sedan gick vi över till tempo- och styrkegymnastik. Allt detta tog ungefär 50 minuter. Efter det körde vi vidare med greppinstruktioner och så avslutade vi med sparring på mattorna.

Vi kunde sammanfatta lägret som mycket lyckat till följd av de perfekta träningsmöjligheterna, som Åboklubben erbjöd och det sätt som framförallt de finska ledarna ställde upp på och den gästfrihet som de visade. Träningslägret innebar att vi sportsligt kom väldigt bra igång. Konditionsmässigt hade vi startat två veckor tidigare hemma för att vi skulle ha en chans att klara av den här hårdträningen. Alltihopa det här innebar som sagt att vi kom väldigt bra igång.

Järfällacupen

Tävlingssäsongen inleddes med Järfällacupen i början av september. D v s två veckor efter träningslägret i Finland. Järfällacupen är en ungdoms- och juniortävling. Ungdom är man upp till 18 år och junior är man mellan 18 och 20 år. I tävlingen deltog över 200 brottare bland annat ett 50-tal av Finlands bästa juniorbrottare. I den här tävlingen har vi aldrig lyckats förr. Vi har haft någon segrare någon gång. Nu fick vi fyra segrar, en andraplats och en tredjeplats. Så resultaten kan vi inte klaga över.

Nobelkampen

Sedan var det dags för Nobelkampen i Karlskoga. Det är också en ungdoms- och juniortävling som i år gick i slutet av september. Där har vi inte heller tidigare varit så framgångsrika. Vi har någon gång även där haft någon klassegrare. I år kunde tävlingen inräkna hela 230 invägda brottare. I den konkurrensen fick vi på de 7 brottare som vi ställde upp med hör och häpna hela 6 klassegrare och en andraplats. Vi fick därtill ett otroligt beröm från både ledare och publik för vår friska brottnings. Speakern sa till och med i högtalaren: "Behöver vi nämna vilken klubb som segraren kommer från!" Sådant är rätt mysigt att höra eller hur? Framgångarna innebar att vi fick med oss hem ett dyrbart vandringspris i rent guld. Det är Bofors Vapenfabrik som skänkt detta pris. Vi fick nu en inteckning i detta pris, men för att ta hem det för gott krävs tre stycken inteckningar. Lidköpings Brottarklubb hade tidigare två inteckningar och var tämligen säkra på att få med sig det hem för gott. Egentligen tog vi två inteckningar då vi tog inteckningen både för ungdom och för juniorer.

SM-guld

Vid svenska mästerskapen i fristilsbrottnings, vilken gick i Tranås i Småland andra veckohelgen i oktober blev Jonny Månsson, Djurgårdens IF svensk ungdomsmästare i

75 kiloklassen. Han slog i finalen Michael Ljungberg, Örgryte med 5 - 4. Så våra framgångar fortsätter på ett glädjande sätt.

Bäst i Sverige

Det här är juniortävlingar. Egentligen är man pojkbrottare upp till 15 år och ungdomsbrottare mellan 15 och 18 år fast på de här tävlingarna så hade man slagit ihop pojkk- och ungdomsklasserna. Vi är nog starkast just nu i ungdomsklassen där vi nått de största framgångarna. Frågan är om det är så många klubbar i Sverige som slår oss i den klassen.

Närmaste framtiden

När jag skriver det här i mitten av oktober har vi ett späckat program framför oss. I oktober skall vi ha ett träningsläger över lördag - söndag i Väsby under ledning av gamle landslagsbrottaren och svenske mästaren Cacka Andersson. Helgen därefter är det distriktsmästerskap i Stockholm. Sedan första helgen i november skall vi delta i Kolbotn Cup i Oslo, som är en stor och öppen tävling för landslag och klubbtag.

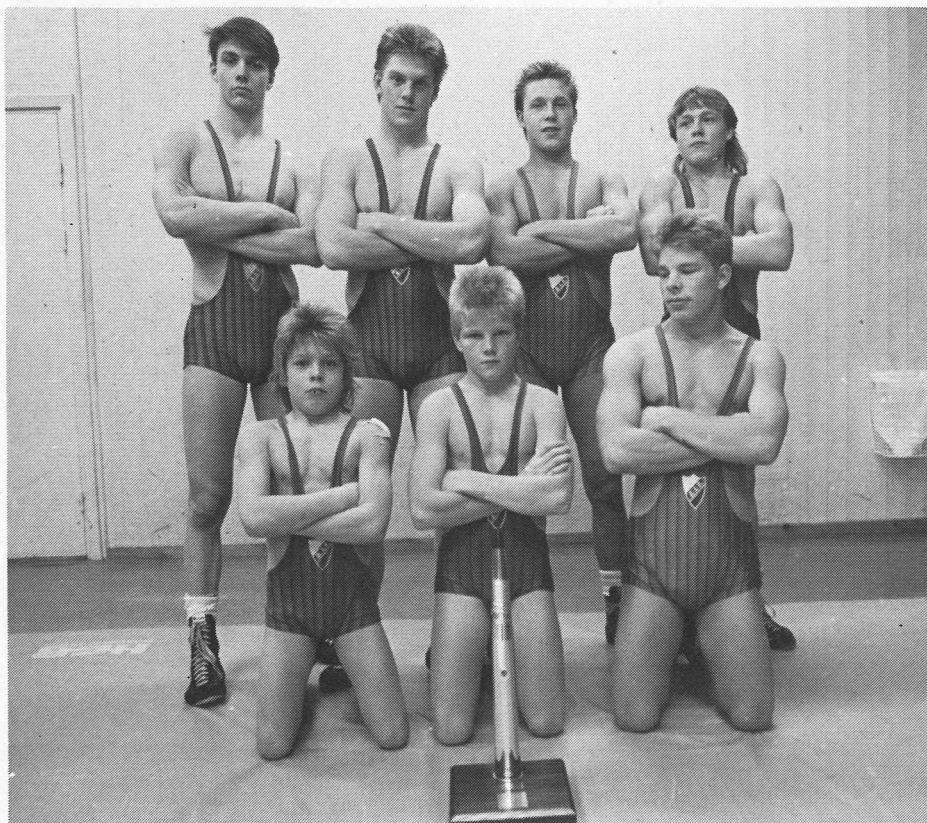
Dambrottning

I den här Kolbotn Cup är det dambrottningar också. Norge har faktiskt mycket dambrottning. I Sverige är det cirka fem klubbar som sysslar med detta, dock inte i Djurgården. Jag såg själv dambrottning i Västerås förra året och det var riktigt kul att se. Sverige hade förresten en tjej som var med och brottades nu senast i Japan på världsmästerskapet och kom tvåa. Så det börjar breda ut sig lite överallt.

Låt mig få avsluta den här lilla redogörelsen från brottningssektionen med en episod från Karlskoga och Nobelkampen. När det var paus före finalerna så gick jag ut i kafeterian i idrottshallen. Då kom det samtidigt ner ett sällskap från läktaren och en av dem kom fram till mig och sa: "Vilka fina brottare ni har i Djurgården! Vad duktiga dom är!" Det värmdes som ni förstår ett djurgårdshjärta. Och så tycker jag att det är. Framförallt på landsbygden är Djurgården ett stort namn och det är roligt kunna leva upp till det också.

Bengt Fridh

Tränare och kassör
i brottningssektionen

Framför Nobelkampens vandringspris skänkt av Bofors Vapenfabrik. Övre raden fr v Stefan Asp 74 kg, Richard Fridh 82 kg, Jonny Månsson 70 kg, Jerry Månsson 65 kg. Nedre raden fr v Jimmy Månsson 37 kg, Mathias Nylén 44 kg, Magnus Holmsten 65 kg.

Låt mig med nedanstående tablå visa att vi är en klubb och sektion på stark frammarsch:

Namn	Ålder	Klass	Vikt	Placering	
				Järfällacupen	Nobelkampen
Jimmy Månsson	10 år	Pojkar	37 kg	3	1
Mathias Nylén	14 år	Pojkar	44 kg	1	1
Jerry Månsson	14 år	Pojkar	65 kg	1	1
Magnus Holmsten	16 år	Ungdom	65 kg	1	1
Jonny Månsson	16 år	Ungdom	70 kg	1	1
Stefan Asp	18 år	Junior	74 kg	2	1
Richard Fridh	18 år	Junior	82 kg	oplac	2
Pelle Svensson	19 år	Junior	74 kg	5	oplac

TVÅ DJURGÅRDS-BOXARE UR TIDEN

Djurgårdens Idrottsförening i allmänhet och boxningssektionen i synnerhet har i dag anledning att sörja två av våra stora som lämnat oss för alltid. Båda Stora Grabbar inom sin sport. Båda viktiga länkar i vårt, inom Sverige, dominerande klubbtag.

Nisse Ramm, en av de största och mest kända av de Stora Grabbarna gick bort den 8/11 och skulle den första januari 1987 bli 84 år. Redan år 1925 gjorde han sensation genom att erövra silvermedaljen i lätt tungvikt vid Europamästerskapen.

Han tog de Svenska Mästerskapen i samma viktclass både 1926 och 1927 samt blev även Europamästare 1927 denna gång i tungvikt.

Vid de Olympiska spelen 1928 i Amsterdam deltog han också i tungvikt där han kämpade sig fram till finalen.

Där ledde han på poäng över sin hårde motståndare argentinaran Jurado då matchen måste brytas på grund av skadade ögonbryn som Nisse åsamkats. Det blev en mycket välförtjänt silvermedalj och som bäste europé blev han automatiskt Europamästare även det året.

Han blev professionell och boxades som sådan i USA med växlande framgångar.

Efter sin aktiva tid övergick han till tränarverksamhet i flera klubbar där han visade ett stort socialt intresse för sina adepters fostran, även utanför ringen.

Nisses stora intresse vid sidan av sin hårda sport var klassisk musik och som brevskrivare var han en mycket värdefull brevvän under ett flertal år då vi utväxlade våra tankar och åsikter både om boxning och aktuella samhällsfrågor.

Sina som regel långa och välformulerade brev skrev han med en ovanligt vacker och fast handstil.

Vi är många som sörjer och saknar vår store, fine kamrat samtidigt som vi gläds åt att ha varit hans vän och idrottskamrat.

Vårt varma tack för den rika tiden.
Harry Wolff

John Pihl, en av Sveriges genom tiderna mest prydliga och renboxande flugviktare avled i en ålder av 87 år så när som på fem dagar.

Han blev genom sina 2 Svenska Mästerskap och 5 landskamper Stor Grabb och var i vår sammanslutning "Ring-Eliten" sekreterare åren 1936 - 1941.

Vi minns "Pihlan" som ett fint föredöme och han gjorde en god propaganda för vår hårda sport, både i och utanför ringen.

Tack John för de glada kämpande åren.
Harry Wolff

Noterat från överstyrelsen

Under den här rubriken ska jag som sekreterare i överstyrelsen löpande lämna information om de ärenden som behandlas i ÖS. Med nödvändighet kommer informationen att vara ganska kortfattad. Men vill du veta mera så hör gärna av dig till ÖSs ordförande Berth Sundin, till mig eller till någon annan ledamot i styrelsen.

Projekt

I samband med föreningens årsmöte presenterades ett förslag till ett antal projekt som föreningen skulle arbeta med. Detta arbete har nu satt i gång med ÖS-ledamöter som ansvariga för de olika projekten.

Några av projekten är: 100-årsjubileet, försäkringar, avtal och kontrakt, DIFs supporterklubb (som innefattar medlemsvärning, medlemsvård, tidningen Djurgårdaren, supporterklubben och souvenirförsäljningen) samt lokaler.

Ledningsgrupp

I syfte att få en rationell och effektiv hantering av frågor som rör ishockeyn och fotbollen har ÖS vid ett flertal tillfällen behandlat ett förslag om en gemensam ledningsgrupp för dessa båda sektioner. Fortfarande återstår dock att lösa vissa organisatoriska och kanske också stadgemässiga frågor.

Marknadsgruppen

ÖS får vid varje sammanträde rapporter om det löpande och planerade arbetet inom marknadsgruppen. Hittills har marknadsgruppen arbetat främst med fotbollen och ishockeyn. Men i viss – om än begränsad – utsträckning har även andra sektioner fått hjälp av marknadsgruppen.

Vid sitt senaste sammanträde beslöt ÖS att föreningens ambition skall vara att i alla tävlingsammanslagningar lansera begreppet Stockholms stolthet.

Vidare skall man undersöka om det är möjligt att få fram en profil på tävlingsdräkter, som skulle kunna användas av alla som tävlar för DIF.

Information från sektionerna

Vid varje ÖS-sammanträde lämnas information från sektionerna. Om du vet med dig att du har något som bör vidarebefordras till ÖS från din sektion så hör av dig till Bert Niska eller Jan-Peder Norstedt i ÖS.

I september var slalomsektionens styrelse med på ÖSs sammanträde och redogjorde för sin verksamhet och planerna för framtiden. Denna möjlighet – att sektionsstyrelsen träffar ÖS – står öppen för alla sektioner. Det är bara att höra av sig!

Förtroenderådet

Förtroenderådet, som består av sektionernas ordföranden och ÖS, har haft sitt höstmöte. Då lämnades aktuell information i olika frågor som behandlas inom ÖS och föreningen i övrigt. Tillfälle gavs också till frågor och diskussion.

Barbro Ekdahl

Födelsedagar 1987

65 år

- 7/1 Stig Källängen, Stockholm (ständig medlem, brottning)
- 13/2 Lars-Erik Löfman, Stockholm (ständig medlem, konsttåkning)
- 7/3 Harry Lange, Lidingö (ständig medlem, ishockey)

70 år

- 3/1 Gösta Bernström, Bromma (ständig medlem, fotboll)
- 21/1 Erik Wennerberg, Huddinge (ständig medlem, bobb)
- 8/2 Bo Hedvall, Stockholm (ständig medlem, orientering)
- 18/2 Nils Sandstedt, Storvik
- 11/3 Henry Mattson, Stockholm (ständig medlem, brottning)
- 16/3 Douglas Hibell, Johanneshov (ständig medlem, orientering)
- 24/3 Martin Rosenthal, Bandhagen (ständig medlem, boxning)

75 år

- 30/1 Otto Berg, Älvsjö (ständig medlem, brottning)
- 30/3 Holger Liberg, Enskede (ständig medlem)

80 år

- 14/1 Ivar Hansson, Stenhamra (ständig medlem, handboll)
- 26/3 Sten Grönkvist, Stockholm (ständig medlem)

Ett hjärtligt tack

för all uppvaktning på min 50-årsdag.

Lennart Lemoine

lagledare för fotbollens reservlag

CITATET:

Sagt av Bengt Broberg:
"Om man blandar gult, rött och blått så får man faktiskt lila"

**Får vi besvära
om en
trevlig
JULHELG
och ett
FRAMGÅNGS-
RIKT
1987**

"Revanschlusten tar oss till allsvenskan 88"

Djurgårdaren har träffat fotbollslagets nye tränare Tommy Söderberg:

- Den revanschlust som alla inom Djurgårdens fotboll just nu känner, är den bästa förutsättningen för att vi ska vara tillbaka i fotbollsallsvenskan redan nästa höst!

Det säger Djurgårdens nye fotbollstränare Tommy Söderberg.

Efter många turer blev det alltså till sist årets andretränare Tommy Söderberg som utsågs att leda laget tillbaka till högsta fotbollssocietet.

- Allt sedan i våras har jag varit inställd på att träna Djurgården nästa säsong. Därför känns det nu skönt att det antligen är klart att det blir så.

- Trots alla turerna fram och tillbaka känner jag en lojalitet gentemot föreningen, ledarna och spelarna. Det var kanske den främsta orsaken, tillsammans med revanschlusten, att jag accepterade jobbet, säger Tommy.

Enligt den nye A-lagstränaren har DIF ett mycket lovande lag.

- Därför är det viktigt att vi får behålla spelarna. Om vi gör det, har vi goda chanser att vinna den nya div I norra serien nästa år, säger Tommy som redan nu tagit över ansvaret och inlett marschen tillbaka till toppen.

Fostrad i BP

Tommy Söderberg kom till Djurgården från Brommapojkarna inför comebacken i allsvenskan. Då hade han tränat BP i fyra års tid och kände tiden mogen att ta steget upp i allsvenskan. Under sina första år i Brommapojkarna assisterade han Gösta "Knivsta" Sandberg som då var BP:s A-lagstränare.

Inför nästa års säsong har både AIK och Hammarby varit ute efter den GIH-utbildade gymnastikläraren från Vällingby. Men Tommy valde alltså att stanna i Djurgården och försöka göra div I-(fd div II) sejouren så kort som möjligt.

- Det gångna året har, trots att vi ramlade ur allsvenskan, lärt oss en hel del inför framtiden. Erfarenheter som vi kommer att ha nytta av, säger Tommy.

- Det kanske verkar tjatigt att ännu en gång skylla på skador. Men faktum är att vi aldrig fick chansen att spela in det bästa laget.

- Nu när alla har facit i hand börjar kritikerna träda fram. Men faktum är att Malmö FF som vann årets seriespel berömt Djurgården för satsningen på att bli ett storlag.

Gör som hockeyn

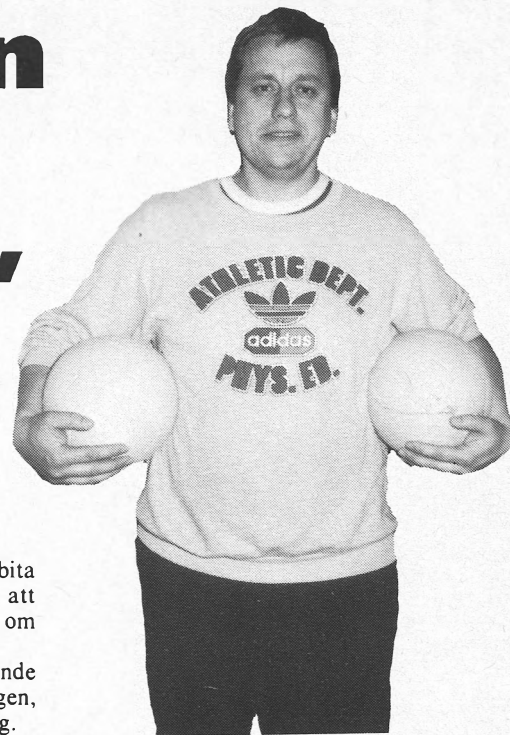
- OK, nu gick det snett! Men låt oss bita ihop tänderna och visa alla kritikerna att vi kommer tillbaka. Jag är övertygad om att det ska gå vägen.

- Det finns så mycket fotbollskunnande i laget, bland ledarna och i föreningen, säger en optimistisk Tommy Söderberg.

Tommy påminner om våren 1976 då Djurgårdens hockeylag ramlade ur elitserien.

- Då tog alla spelarna varann i hand och lovade varandra "om ett år spelar vi i elitserien igen". Och det gjorde dom!

- På samma sätt ska vi nu i fotbollslaget satsa all vår kraft på att ta oss till allsvenskan igen. För det är ju faktiskt där

Tommy Söderberg, säker "bollhållare" som nu åter skall föra DIF till allsvenskan.

som Djurgården hör hemma, slutar DIF:s nye fotbollstränare Tommy Söderberg.

Dan Svanell

TRIVSEL-BUTIKEN

HÄR HITTAR DU:

MEJERIPRODUKTER SPECERIVAROR

- TÄNDARE
- PLÅNBÖCKER
- PIPOR
- CIGARETTFODRAL
- SNUSDOSOR
- AIK o. DIF souvenirer

SYBEHÖR

LIMPRABATT på CIGARETTER!

TOBAK - TIDNINGAR - TIPS

- LOTTER - SL-KORT!

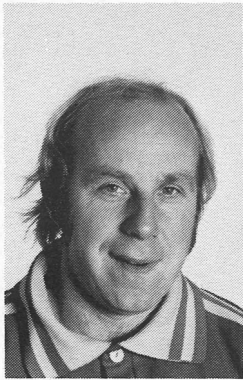
Välkommen och trivs med oss!

ÖPPET: Månd. - fred. 9 - 19. Lörd. 9 - 16. Sönd. 12 - 16.

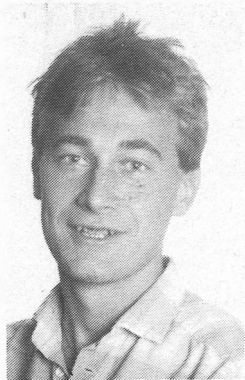
TUNA TOBAK

TUNAVÄGEN 32, ÖSTERSKÄR, TEL. 0764/606 20.

BANDYNS A-

1 Tommy Lanning
Född 1952
2 säsonger i DIF
Från IF Polisen

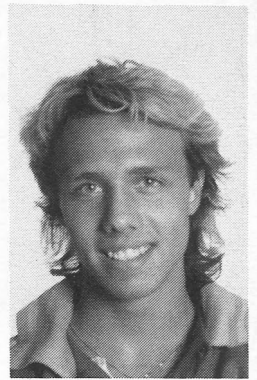
2 Lars Mellberg
Född 1962
2 säsonger i DIF
Från IF Stjärnan

3 Jack Boström
Född 1968
Ny från Bromstens BK

4 Roger Carlsson
Född 1955
5 säsonger i DIF
Egen produkt

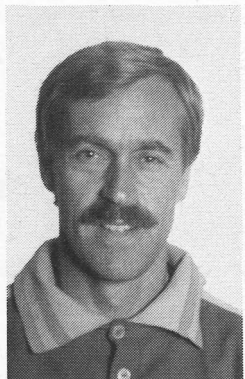
5 Tomas Levy
Född 1967
2 säsonger i DIF
Egen produkt

6 Lars Nilsson
Född 1950
Från Viggbyholm
1 säsong i DIF

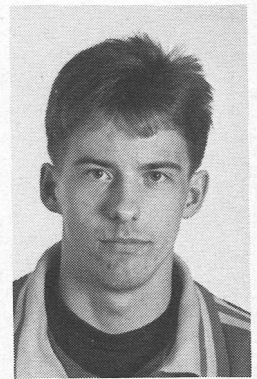
7 Rolf Sandelund
Född 1957
4 säsonger i DIF
Från Haparanda

9 Lars Wänölid
Född 1948
2 säsonger i DIF
Från Astor

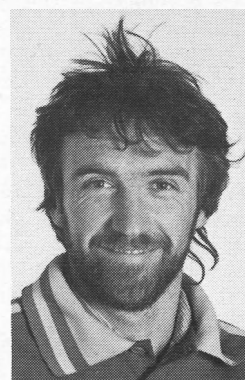
10 Karl Innala
Född 1948
12 säsonger i DIF
Från Haparanda

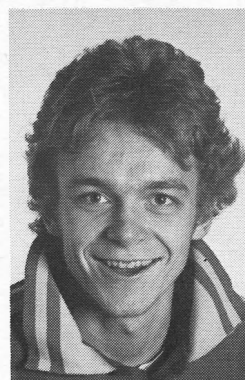
12 Esa Paldanius
Född 1965
Från Haparanda
1 säsong i DIF

13 Jonas Liljegren
Född 1968
Egen produkt
1 säsong i DIF

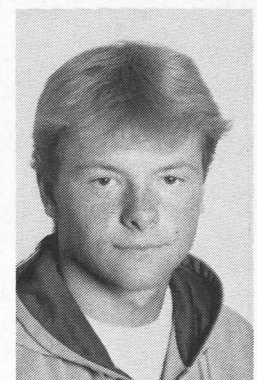
14 Matz Österlund
Född 1951
Från IF Polisen
1 säsong i DIF

15 Johan Hassius
Född 1964
Från Kåre Golf
1 säsong i DIF

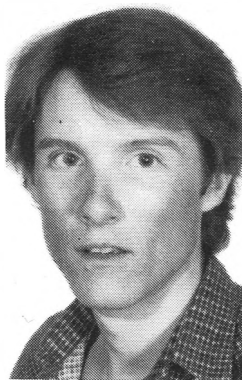

16 Magnus Eriksson
Född 1970
Egen produkt
1 säsong i DIF

17 Joakim Sandin
Född 1968
3 säsonger i DIF
Egen produkt

TRUPP 86/87

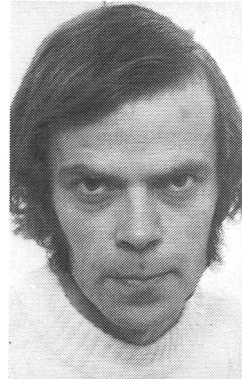
16 Bo Persson
Född 1958
1 säsong i DIF
Egen produkt

Thure Moberg
Född 1949
Tränare
Från Blidö
1 säsong i DIF

Lennart "Picko" Jonsson
Född 1938
Lagledare
Från Edsbyn
1 säsong i DIF

Sune Karlsson
Född 1941
Materialansvarig
3 säsonger i DIF

SPELPROGRAM:

Bollsport Cup (herrar)

23/11 18.30 Söderstadion Mälarhöjden - DIF

DIV 3 C HERRAR

17/12	19.00	Röllingby	DIF - Blidö	31/1	10.30	Spånga	Johannesfred/Enebyberg - DIF
27/12	10.00	Norrviken	Rotebro - DIF	4/2	19.00	Röllingby	DIF - Jakobsberg
4/1	11.00	Röllingby	DIF - Söderhöjden/Wasa	7/2	15.00	Spånga	Ulvarna - DIF
11/1	17.00	Spånga	Vällingby - DIF	11/2	19.00	Röllingby	DIF - Vällingby
14/1	19.00	Röllingby	DIF - Ulvarna	15/2	11.00	Vattmyravallen	Söderhöjden/Wasa - DIF
18/1	15.15	Bolindervallen	Jakobsberg - DIF	18/2	19.00	Röllingby	DIF - Rotebro
23/1	19.00	Röllingby	DIF - Johannesfred/Enebyberg	21/2	11.00	Blidö	Blidö - DIF

DIV 3 A DAMER

26/12	12.00	Björkvallen	Iron 2 - DIF	25/1	11.00	Röllingby	DIF - AIK 2
28/12	13.00	Röllingby	DIF - Genne	1/2	11.00	Röllingby	DIF - Uppsala Bois 2
4/1	17.00	Spånga	Spånga - DIF	8/2	13.00	Enskede	Göta 2 - DIF
11/1	11.00	Röllingby	DIF - Göta 2	14/2		Backavallen	Genne - DIF
17/1		Studenternas	Uppsala Bois 2 - DIF	15/2	11.00	Röllingby	DIF - Spånga
20/1	20.00	Bergshamra	AIK 2 - DIF	22/2	11.00	Röllingby	DIF - Iron 2

JUNIORER KLASS 1

21/12	11.00	Storvreten	Tumba 1 - DIF	25/1	13.00	Röllingby	DIF - Högdalen
27/12	13.00	Röllingby	DIF - Kungsängen	31/1	13.00	Storvreten	Tumba 2 - DIF
3/1	11.00	Gubbängen	FoC Farsta - DIF	5/2	19.00	Röllingby	DIF - Huddinge
6/1	11.00	Röllingby	DIF - Rönninge	8/2	11.00	Berga	Rönninge - DIF
11/1	11.00	Källbrink	Huddinge - DIF	13/2	19.30	Röllingby	DIF - FoC Farsta
17/1	11.00	Röllingby	DIF - Tumba 2	17/2	19.00	Kungsängen	Kungsängen - DIF
21/1	20.00	Talkrogen	Högdalen - DIF	22/2	13.00	Röllingby	DIF - Tumba 1

Djurgårdens guldmedaljörer i fotboll 1954—55, från vänster i bakre ledet: Berndt Andersson, Håste Trivling, Karl-Erik Andersson (med vandringspriset under armen), John Eriksson, Birger Eklund, Gösta Sandberg; i främre linjen: Rune Orhberg, Åke Olsson, Arne Arvidsson, Ingvar Peterson och Sigge Parling.

DE HISTORISKA SIFFRORNA

Detta är fotbollsresultat, som för all framtid kommer att bilda historia i Djurgårdens arkiv. Det var genom dessa matcher, som vårt lag för första gången arbetade sig fram till de allsvenska guldmedaljerna. Först hade vi en höstsäsong under vilken inte ett nederlag drabbade de våra. Vår ångvält visste inte av några hinder. Sedan följde en vår, som rätt länge såg ut att bli en fortsättning på hösthändelserna men som plötsligt ledde till en liten kul-

lerbytta, inte så liten förresten, då Hälsingborg bereddes tillfälle att spela ut som aldrig förr på Råsunda. Men det var en engångsföreteelse. I fortsättningen skärpte sig de våra och även om de hann strö litet välvilja i form av ett par poäng där och en och annan poäng där åt sådana som bättre behövde dem, gick vår väg raka spåret fram mot målet. Fram mot guld, ära och berömmelse.

H e m m a:

—Halmstad	5—1
—Degerfors	6—2
—Malmö FF	2—0
—Sandvikens AIK	4—0
—Hammarby	2—1
—Kalmar	2—1
—Göteborgs IFK	2—2
—Hälsingborg	0—6
—Norrköping	4—2
—AIK	0—2
—Gais	2—0

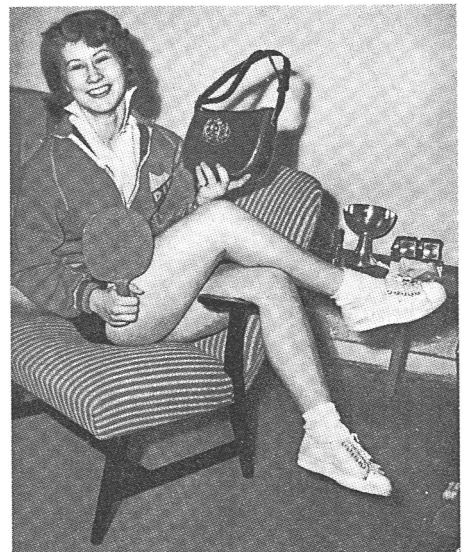
B o r t a:

—Gais	5—1
—AIK	1—0
—Norrköping	1—1
—Göteborgs IFK	2—0
—Hälsingborg	2—2
—Kalmar	3—2
—Hammarby	3—2
—Sandvikens AIK	6—0
—Malmö FF	1—1
—Degerfors	0—1
—Halmstad	0—0

Debutmästarinnor

Vi hade knappt avslutat 1955 års årsmöte förrän det kom rapporter om nya mästerskapstrumfer för Djurgården. En rapport handlade om våra pingisflickor. Det året fick bordtennisporten ett nytt mästerskap, damernas lagmästerskap, och på var sin front gick Djurgården och Torps GIF fram till seriefinalen. Våra flickor, som hette Elisabeth Thorsson, Signhild Tegner och Ingbritt Molin, fick kriga ordentligt för segern, ty efter det vi gått upp i ledning med 2—0, kom "torparjäntorna" tillbaka med friska krafter och plötsligt stod det 3—3. Slutspelet blev rafflande men de våra hade de bästa nerverna och talangerna, varmed segern kunde bärgas med 6—4. Signhild vann alla sina tre singelmatcher och dessutom dubbeln ihop med Elisabeth, som svarade för två singelvinster.

Det var som hände 1955. I lagom tid till jubileumsmötet 1956 var våra flickor färdiga att servera ett nytt mästerskap. Det var hård strid in i det sista, då "torparflickorna" trillade på stjärten, varmed Elisabeth, Signhild och Ingbritt blev fram och plackade hem sitt andra mästerskap i följd till Djurgården. Man tackar...

Vem skulle inte vilja ha adressen till den här godheten! Var så god, här är den: Elisabeth Thorsson, svensk mästare i bordtennis och Djurgårdens genom tiderna främsta idrottsflicka. Hon puster Lon ut efter att ha blivit ordentligt ihågkommen vid en prisutdelning. (Bildens godkänd för publicering av Högskolans president!)

MINNEN FRÅN GULDÅR

Hur man blir medlem i Djurgården

Hur går det till att bli medlem i Djurgården? Så lyder en ofta hörd fråga, och eftersom det kanske även finns personer, som av någon anledning "tappat bort" sitt medlemskap och gärna vill göra rätt för sig och börja betala medlemsavgifterna igen, skal vi slå två flugor i en smäll och ge följande upplysningar:

Nya medlemmar skola lämna in ansökan om inträde i föreningen till Överstyrelsen under adress Djurgårdens IF, Stadion, Stockholm. Så snart ansökan prövats och godkänts, skickas ett meddelande i de flesta fall kombinerat

med ett inbetalningskort till den inträdesansökande.

För året har fastställts följande medlemsavgifter:

medlemmar under 16 år: 2 kronor;
medlemmar 16—18 år: 5 kronor;
medlemmar över 18 år: 10 kronor.

Samma avgifter gäller för damer som herar.

Ständigt medlemskap kan erhållas mot en engångsavgift av 200 kronor.

För äldre medlemmar, som vill återuppliva sitt medlemskap i föreningen, gäller att de måste skriftligen ansöka härom. För sådana medlemmar gäller i största allmänhet att endast de två senaste årens medlemsavgifter måste betalas. Om ingen särskild anledning föreligger avskrivs nämligen längre tillbaka i tiden förfallna avgifter!

Varje medlem erhåller gratis vår tidning "Djurgårdaren". Även ytterligare en del förmåner ger medlemskapet möjligheter till, men därom kan det bli anledning återkomma i annat sammanhang.

Den här gossen har haft sin betydelse för Djurgården! Och själv hade han nog också nytta av sin tid i Djurgården, ty där förkovrade han under en skicklig tränare sina talanger och fick den stora uppmärksamheten fäst på sig. Och vad det innebar i fråga om italienska miljonpengar . . . När Hasse Jeppson — alla ser väl att det är han? — gjorde sin sista match i Djurgården, vilket skedde med 3—1-segern mot det italienska proffslandslaget på Råsunda sommaren 1951, innebar det hans 100:e match i den blårandiga tröjan. Han firade jubileet med att göra två av Djurgårdens tre mål. I de 100 matcherna i Djurgården gick Hasse mållös från planen endast 26 gånger. I de övriga 74 klämde han in sammanlagt 163 mål. I 10 matcher gjorde han hat-trick (3 mål), och i en rekordmatch plockade han in hela 8 mål. På de italienska planerna har han haft svårare att få kanonen att tala.

Det ryktas nu att han tänker dra sig tillbaka till Sverige och bli affärsman. Med de nya tävlingsbestämmelserna har han rätt att börja spela amatörfotboll igen, och vem vet — nöjer han sig med 50 bagare pr match kanske vi får återse honom i Djurgårdens färger!

ETT HELBLÅTT LANDSLAG

Det hör till sällsyntheterna att ett klubb lag får uppdraget att som officiellt landslag svara för Sveriges ve och väl på de internationella fronterna. Men det händer, och för Djurgårdens del hände det hösten 1955, då Svenska Ishockeyförbundet utnämnde Djurgården att fungera som "Tre Kronor" i de bägge landskamperna mot Norge. Säsongen hade egentligen inte hunnit komma i gång här hemma, men det hindrade inte att Tumba & Co på en gång hittade melodin och slog Norge med 7—1. Det var ju inte riktigt vad den norska

ishockeyledningen hade räknat med, och för att tillfredsställa den nöjde sig de våra med att vinna returspelen med bara 3—2.

Här är "Landslaget Djurgården" samlat efter slaget; spelarna är från vänster i bakre ledet: Bengt "Bingen" Larsson, Yngve Carlsson, Hasse Mild, Stig Sjöstam, Stig Tvilling, Ake Rydberg (junior), Roland Stoltz; i främre ledet: Bertz Zetterberg, Yngve Johansson, Sven "Tumba" Johansson, Gösta Norling (reservmålvakt) och Lasse Björn.

ET 1956

Våra allsvenska tabeller

Djurgården	22	14	5	3	53—27	33
Halmstad	22	12	5	5	49—27	29
AIK	22	11	6	5	51—30	28
Norrköping	22	8	8	6	37—29	24
Hälsingborg	22	9	5	8	42—31	23
Hammarby	22	8	6	8	30—33	22
Degerfors	22	8	6	8	34—39	22
Malmö FF	22	8	5	9	33—33	21
IFK Göteborg	22	7	6	9	32—35	20
Gais	22	7	6	9	35—42	20
Kalmar FF	22	7	3	12	31—53	17
Sandvikens AIK	22	2	1	19	24—72	5

Mästare och segrare 1956

Svenska mästerskap:

Bordtennis:

Signhild Tegner, individuellt
 Ingbritt Molin, 3-mannalag
 Signhild Tegner, 3-mannalag
 Elisabeth Thorsson, 3-mannalag
 Lennart Johansson, dubbel
 Bo Malmquist, dubbel

Brottning:

Edvin Vesterby, grekisk-romerskt, bantamvikt

Boxning:

Ingemar Johansson, lätt mellanvikt, juniorer
 Olle Söderberg, lätt tungvikt, juniorer

DM-vinnare i bordtennis, 1956:

Bo Malmquist, singel
 Lennart Johansson, Bo Malmquist, dubbel
 Elisabeth Thorsson, singel, damer
 Ingbritt Molin, Elisabeth Thorsson, dubbel, damer

DM-vinnare i boxning:

Berndt Ramse, fjädervikt, seniorer
 Sven-Jan Andersson, tungvikt, seniorer

DM-vinnare i brottning, 1956:

Roger Björk, fjädervikt, grekisk-romerskt, juniorer
 Bertil Andersson, lätt tungvikt, grek.-rom., juniorer
 Evert Gunnarsson, fjädervikt, grek.-rom., seniorer
 Rune Jonsson, weltervikt, grek.-rom., seniorer
 Allan Mann, lätt tungvikt, grek.-rom., seniorer
 Edvin Vesterby, bantamvikt, grek.-rom., seniorer

DM-vinnare i skidor, 1956:

Folke Mikaelsson, specialbacke, individuellt
 Tex Berg, Lars Hägglund, Folke Mikaelsson, lag i specialbacke
 Jan Åke Fjällby, Dan Lindhe, Jan Nilsson JM lag i specialbacke
 Kerstin Ahlqvist, slalom, individuellt
 Kerstin Ahlqvist, Margareta Kinnander, Margareta Olsson, slalom lag
 Arne Nilsson, slalom, individuellt
 Rolf Degermark, Torsten Degermark, Arne Nilsson, slalom, lag
 Isabell Ahrgren, 5 kilometer juniorer, individuellt

Till de minnesgoda läsarna

Ibland vänder sig skribenten till sina läsare med ungefär följande: "Som minnesgoda läsare säkert kommer i håg". Ja, hur mycket minns "Djurgårdens" läsare - och hur mycket läser de aktiva, eller de före detta aktiva om vad skribenterna pressar fram?

Jag kom att tänka på "minnesgoda läsare", när jag nu vill börja denna årsöversikt. Jag har säkert skrivit - alltför många gånger - att: "Jag sitter vid mitt fönster och skriver, samtidigt som jag ser ut på sjön utanför stugan."

Nu sitter jag just återbördad till K. Huvudstaden och ser ut genom fönstret ner på Vasaparken. Det är solsken och det myllrar av ungar. Jag har sagt till hustru Anne-Sofie, att nu har barnaskarorna vuxit till sig på ett halvår. Här i Vasaparken och säkert även i Humlegården eller i Vanadislundens borde det finnas ett jätteunderlag av växande OL-talanger. Orienterings (OL-)talanger.

Det arbete, som vi i styrelsen lagt ner på ungdomsvärning har tyvärr inte givit större resultat. Men det är angeläget att innerstadsbarnen - och även deras föräldrar - får en god möjlighet till att bedriva OL-sport på klubbnivå. De förortsboende har det enklare med OL-skogen in på stugknuten.

I samband med att sektionen även i år fick tillfälle att arrangera en Onsdags-Dagkorp, hade vi glädjen att bland de 200 startande från Stadion även inräkna Annichen Kringstad. Att hon kom tillsammans med sin löpande mor Sidsel och blev 8 min efter segrande karl på långa banan - Ronny Persson, Posten (SPIK) är kanske inte så betydelsefullt. Det som är roligt att skriva här är att Annichen, som nu är engagerad av SOFT och med stöd av Svenska Mejeriernas Riksförening bedriver PR och information om OL-sporten på heltid. Hon lovade att hjälpa oss i Djurgården med en informationsdag för skolorna i Norra Innerstaden. Det låter ju mycket löftesrikt! Nu gäller det att söka passa in ett sådant arrangemang i skolornas friluftsdags-program.

När vi nu lyckats få kontakten med Annichen och med skolornas ansvariga lärare, så gäller det att alla arbetsvilliga i OL-sektionen offerar all den tid som krävs för att ordna med små OL-skubb både i de parker i Norra Innerstaden, i vilka det finns upprättade *lärkartor*, och i Lilljansskogen, Hagaparken och på K. Djurgården.

Att det finns många ungar som vill springa i skogen fick jag ett bevis på, när jag dagen efter Dagkorpens hjälpte banläggare Wiström med att plocka ner skärmarna. Det myllrade av pojkar och flickor från årskurs 8 som sprang mellan OL-

skärmar, vilka till dels hade samma kontrollpunkter som Bertils bana. Det var en glädjefull skogsdag för den gamle rotsnubblaren. Men synd att vi - DIF:s OL-entusiaster - inte blivit ombedda att lägga banan.

Stig H (ej travgubben)

Orienteringsförbundets "propagandaminister" Annichen Kringstad i sampråk med en av DIF-orienteringens eldsjälar och banläggare - Bertil Wiström.

LÅT OSS PÅMINNA OM

ÅSIKTSBUTIKEN

ÅSIKTSBUTIKEN STÅR ÖPPEN FÖR ALLA MEDLEMMAR. HÄR KAN DU FRAMFÖRA DINA PERSONLIGA ÅSIKTER.

SÄND DITT BIDRAG UNDER ADRESS:

tidningen Djurgårdaren

Klocktornet Stadion
114 33 Stockholm

Tidningen Djurgårdaren söker fotograf

Är Du intresserad och vill hjälpa oss så vill vi gärna att Du kontaktar oss.

Kontaktman: Ralf Gustavsson
Tel arbete 788 63 37
bostad 56 65 90

Nu är det uppåt inom Djurgårdens stolta boxningssektion. Träningsaktiviteterna och framgångarna börjar så smått påminna om storhetstiden då Olle Tandberg, Nisse Ramm, Harry Wolff, Bertil "Benet" Ahlin och andra "handskfäktare" stod på topp.

En av "profilerna" bakom dessa framgångar är sektionens tränare Ulf Carlsson.

Ulf kom till Djurgårdsboxarna som tränare hösten 1985 och är således inne på sin andra säsong. Från begynnelsen kommer han från Katrineholm där han tävlade som aktiv med tre SM-titlar som resultat.

Efter den aktiva karriären utbildade han sig till tränare bl a genom studier vid Bosöns Idrottsfolkhögskola 80/82. Han blev sedan kvar i Stockholm och tränade BK Öhrnen och Narva BK innan han kom till Djurgården. Nu, vid 37 års ålder, är han inne på sin sjätte och kanske framgångsrikaste säsong som tränare.

Dubbelarbete

Ulf arbetar med träningsverksamheten inom boxningen ca 30 timmar i veckan. Han finns på lokalen fyra av veckans kvällar vartill kommer en del planeringsarbete i hemmet och så de många tävlingarna under helgerna. Dessutom är han engagerad av Svenska Boxningsförbundet där han hjälper Leif Karlsson med planeringsarbeten och som biträdande tränare vid internationella galor.

Men det är inte hela sanningen om Ulfs vardag. 07.00 varje vardagsmorgon återfinns han bland arbetarna som förverkligar SJ:s nya centralstation. Det blir med andra ord direkt övergång till boxningslokalen när utstämplingen skett vid 16-tiden. Ett hårt och krävande liv som heltidsarbetande och kan man väl säga halvtidsarbetande idrottsledare. Men sådan är den, situationen för många av den svenska idrottsrörelsens ledare/tränare.

14 hårdtränande tävlingsboxare

Den här säsongen ser ut att bli en av sektionens aktivaste och förhoppningsvis också framgångsrikaste, hoppas Ulf.

- Vi tränar och matchar i dag 14 tävlingsboxare. Men där finns också ett flertal ungdoms- och nybörjarboxare. Vi är måna om rekryteringen inför framtiden. Vi har nybörjarträning två kvällar i veckan. I denna träning är det många som provar på, men just nu tycker vi att det är en allt för stor genomströmning. Många slutar då de tycker att träningen är för hård. Av 50-talet nybörjare kan det kanske bli en kvar att bygga vidare på.

- Vi hoppas dock att få bättre fart och organisation på vår ungdomsverksamhet när vi får de nya lokalerna på Kungsholmen. Där får vi tillgång till två ringar, styrketräningsavdelning och i övrigt alla moderniteter som tillhör en boxningslokal av i dag. Där skall vi bevisa att vi är Stockholms, ja - hela landets bästa klubb såväl aktivitets- som resultatmässigt.

Lasse Lundgren - en framtidsman

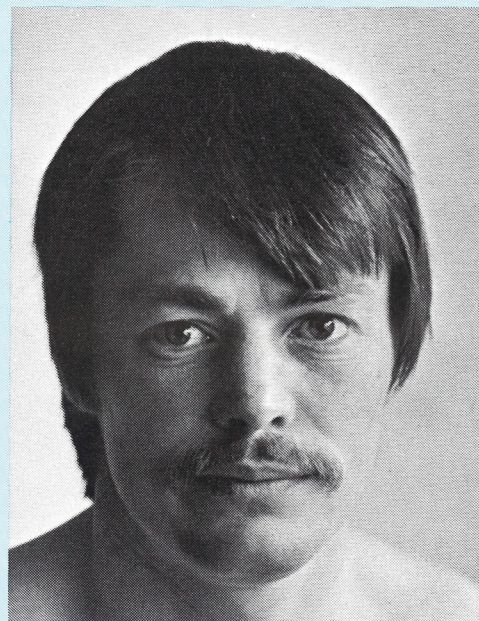
Vilken boxare har du de största förväntningarna på inför denna säsong?

- Lasse Lundgren är den stora talangen och framtidsmannen. Lasse tränar sex gånger i veckan och ofta två pass per dag. Löp- och konditionsträning under ett förmiddagspass och boxnings- och teknikträning på kvällspasset. Han har också stora möjligheter att utvecklas när vi nu har god sparring i de egna leden.

- Tack vare en bra styrelse och då inte minst kassören Torsten Almqvist har vi en stabil ekonomi som medför att vi kan tävla flitigt. Vi har också en mycket bra sammanhållning och kamratskap inom sektionen. Vi är verkligen ett gäng som är på gång och där vi stöttar varandra i såväl med- som motgång.

- Det är också flera som hjälper till med träningen. Där

PROFIL
E N

DIF-boxarnas chefstränare

ULF
CARLSSON

Utfrågad av Olle Larsson

finns Kjell Hauptman, Steve Winqvist och Istvan Leiner som var och en på sitt sätt hjälper till och berikar träningskvällarna.

Tre mästare och bästa klubb

Vad förväntar du dig då av denna säsong?

- Vi skall befästa vår ställning som en av landets största klubbar och vi skall bli bästa klubb vid SM-boxningarna i Eriksdalshallen i månadsskiftet februari - mars och ta hem tre titlar.

- Våra aktiva skall nå framgångar i internationella sammanhang och då inte minst vid vår egen gala som vi arrangerar i Eriksdalshallen den 24 november. Där räknar jag med att vi kan ställa upp med 10 boxare som får möta USA:s armélag som för närvarande ligger i Västtyskland.

- Jag hoppas självklart att vi får med minst fyra boxare vid olika landskamper under säsongen vilket kommer att inspirera oss ytterligare i vårt arbete och stimulera våra aktiva till ännu hårdare träning.

Det är väl inte bara inom Djurgården som det är uppåt i boxningen, även på landslagsnivå verkar saker vara på gång?

- Ja, det är roligt att arbeta med boxning i dag. Vi har medgång och kan om vår planering slår in få ett mycket starkt landslag under våren. Detta beror till mycket stor del på att det nu är konkurrens om landslagsplatserna i nästan varje viktclass. Detta i sin tur medför att grabbarna måste träna och matcha målmedvetet. Jag vågar påstå att det aldrig under min tid sett så bra ut och varit sådan bredd på eliten som i dag.

Det är således optimistiska tongångar från DIF-boxningens träningsansvarige inför en säsong som kan återföra Djurgårdens boxning till landets framgångsrikaste klubb.

OLYMPISKA MÄSTARE

Djurgårdsfäktarnas läromästare

Djurgårdsfäktarna redovisar stor aktivitet. Vid Ropstens tunnelbanestation i Hjorthagen, är det fullt hus. Ca 200 aktiva fäktare strömmar igenom lokalen varje vecka. Från 06.45 till 22.00 är där en sprudlande aktivitet alla veckans dagar.

Guldolympier tillbaka

Den oförbrännerlige Béla Rerrich sprudlar av entusiasm. Under 30 år har han varit Djurgården och fäktningen trogen. Hur många förmågor han instruerat under denna tidsperiod är obekant, men åtskilliga 1 000 måste dom vara som fått lektioner av denne fäktnings mästare.

- Men i år tror jag vi slår alla rekord i aktivitet, menar Béla. Vi har faktiskt över 200 aktiva eller för att vara mer exakt: 96 tävlingsfäktare, 53 knattar (6 - 13 år) och 63 nybörjare. I dessa grupper ingår ca 30 flickor.

- Vår lokal utnyttjas maximalt för att vi skall kunna bedriva träning med alla fäktningsintresserade. Men att vi klarar det och dessutom kan ge förstklassig undervisning och träning beror till mycket stor del på att två av våra tidigare Olympiamästare från OS 1976, nu återvänt till klubben och arbetar som tränare/instruktörer.

Göran Flodström har återvänt till Stockholm efter åtta år i Umeå. Leif Högström har också kommit tillbaka och hjälper till med instruktioner under kvällstid.

- Två mycket duktiga fäktare som tyvärr slutade sina karriärer alldeles för tidigt, menar Béla. De blev mätta i sina bästa år 21 respektive 23 år. Men har man vunnit såväl VM som OS kan det vara svårt att mobilisera kraft och vilja för den hårda träning som fordras för att hålla sig kvar i världseliten.

- Men jag är nu mycket glad över att dessa fina pojkar återvänt och hjälper sin gamla förening och delar med sig av sitt stora kunnande till våra bästa tävlingsfäktare.

Bélas "knatteskola"

Bélas arbete inriktas i första hand på knattgrupperna som skolas i fäktnings svåra konst redan från 6-årsåldern. Béla blir helt lyrisk när denna aktivitet kommer på tal.

- Jag älskar dessa småknattar. Dom ger mig stimulans och glädje i arbetet. Och tänk så tacksamma dom är att undervisa. Dom härmar och iakttar varje rörelse och växer i takt med att nya moment lärs in

Djurgårdsfäktarnas instruktörstrio

Leif Högström
OS-Guld för DIF
1976

Göran Flodström
OS-Guld för DIF
1976

Béla Rerrich
OS-Silver
1956

och koordinationen i övningarna stämmer. Vi leker, vi spekar och vi utvecklar en stark kamratskap och gruppgemenskap.

- Det är från dom här grupperna vi skall bygga Djurgårdsfäktnings framtid. Vid 13-årsåldern är dom klara för tävlingsdebut och då skall alla fäktnings teknikdetaljer sitta inprogrammerade i ryggmärgen för att komma snabbt och överrumplande i matchsituationen.

Träning varje dag

Fäktsektionens elittrupp tränar varje dag och oftast två gånger per dag. Ett fäktpass och ett pass med fysisk träning. Här finns inga genvägar, säger Béla - och han bör ju veta.

Tävlingsverksamheten är också intensiv under säsongen. Ca 30-talet tävlingar skall genomföras. Många av dessa i högsta nationella konkurrens. Flera av tävlingarna ingår i Fäktförbundets serietävlingsssystem där fäktarna får poäng beroende på placering och där den sammanlagda poängen sedan blir avgörande för landslagsnominering och uttagningar till internationella mästerskap.

Leif Högström och Göran Flodström är för övrigt också engagerade i Svenska Fäktförbundets arbete. Leif som landslagskapten för värjlaget och Göran som förbundets gen. sekreterare.

Detta medför inga favörer för våra fäktare är Béla noga med att poängtera, men det är viktigt och värdefullt för en klubb att ha ledare och tränare som är medvetna om arbetet på förbunds nivå.

17 internationella mästerskap

Béla vet allt om Djurgårdens fäktningssektion. Och tacka för det. Det var ju han som efter sin landsflykt från det av Sovjet invaderade Ungern 1956, bildade DIF:s fäktsektion 1957.

Hur många svenska mästare har du fått fram under dessa tre sekel?

- Jag vill inte skryta och det är inte resultaten enbart som räknas i mitt arbete. Vi är måna om alla medlemmar. Vi vill lära ut fäktning och den idrottsgren som vi/jag älskar.

- Men onekligen är det något visst när träningen och satsningen resulterar i internationella framgångar. Om jag nu inte räknar fel så har våra fäktare erövat 17 guldmedaljer vid internationella mästerskap (Olympiska Spel och Världsmästerskap), och jag skulle gärna se att den siffran stiger till 18 innan jag av åldersskäl måste lämna fäktningslokalen på Hjorthagen. Slutar OS-silvermedaljören från 1956 och den verkliga idrottsfilosofen vid 69 års ålder.

OLLE LARSSON

LÄGRE DRIFTSKOSTNADER

**Vi åtager oss alla typer av entreprenader
avseende energisparåtgärder typ: värme
pumpar, värmeåtervinning etc.**

**Vi erbjuder kompletta entreprenader ink.
förundersökningar, förslag och anbud
på nyckelfärdiga anläggningar
med lönsamhetskalkyler.**

RS-ENERGI AB

RÖRSYSTEM-ENERGI AB

Box 1004, 171 21 SOLNA

Tel. 08-730 53 00

Djurgårdens IF
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM

GRIP ROLAND

A

430524113

PORSVÄGEN 256
191 48 SOLLENTUNA

**Fri företagsamhet
— bra för Sverige**